

Regd. No. 2975.

ஸ்ரீ :

SRI RAMANUJAN

Editor: P. B. ANNANGARACHARYA, KANCHEEPURAM-3.

ஸ்ரீ ராமா நு ஜன் 266

குளிரியர் : P. B. அன்னங்கராசாரியர்.

ஸரதாநாத் திருமுலமலர்

பேரருளின் பெருந்தேவியின் தாயார்
திருவடிகளே சரணம்.

ஆழ்வாரெம்பெருமானார் ஐயர் திருவடிகளே சரணம்.

மணவாளமாமுனிகளின் ஸ்வயம்புரம்
ஸ்தலஸம்பந்தராய ஸாரார்த்த விரேஷங்களும்
ஸரதாநாதவாஸிடு ஐயம்பித் திருமுலமலர்.

3-11-1970.

பேருளாளன் பெருந்தேவித்தாயார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆழ்வாரெம்பெருமானார் ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

மணவாளமாமுனிகளின் அறுநூறுண்டு கொண்டாட்ட
நினைவு மலர்களில்

பன்னிரண்டாவது மலரான

ஸாதாரணத் திருமுலமலர்

மணவாளமாமுனிகளின் வைபவமும்
ஸத்ஸம்பரதாய ஸாரார்த்த விசேஷங்களும்

தூதரூர் பிரதிஸ்திபயங்குமே
அண்ணங்கராசாரியர் புரிந்த தொண்டு.

ஸதாபிஷேகம் ஜூப்பித் திருமுதன்குள்.

3-11-1970

மனவாளமா முனிகள்

ஆழ்வா ரெம்பெருமானுர் ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

மணவாளமாமுனிகளின் அறுநூறாண்டு நிறைவு
நினைவு மலராக

ஸ்ரீகாஞ்சி பிரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணங்கராசாரியர் எழுதிய

ஸ்ரீஜகதப்புவதையைகமூலத் திருமூலமலர்

கப்பு

வரவர முனியடி வணங்கும் வேதியர்
திருவடி யீணைகொண் சிரமேற் சேர்கவே.

முன்னுரை

"வணங்குந் துறைகள் பலபலவாக்கி மதிவிதர்பால் பணங்குஞ்
சமயம் பலபலவாக்கி" என்பது நம்மாழ்வாரருளிச் செய்யல். அதன்படி,
உலகில் பல்வேறு சமயங்கள் தோன்றிநிற்கக் காணுநின்றோம். ஸ்கல
மதங்களினுள்ளும் ஸ்ரீவைஷ்ணவ மதம் மிகச் சிறந்ததென்று மெய்யடி
யார்களின் கொள்கை. அந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவ மதத்தினுள் பல உட
பிரிவினைகள் இருந்தாலும் அவை எல்லாம் ஆழ்வாருடையவும் எம்பெரு
மானருடையவும் ஸ்ரீஸூக்திகளையே நிதியாகக் கொண்டிருக்கவேண்டிய
வைகளாதலால் அவற்றுள் பரஸ்பரம் இகழ்ச்சிகாட்டுவது உற்றதன்று.

அவரவர்கள் தங்கள் தங்கள் ஸம்பிரதாயங்களில் அன்பும்
ஆதரவும் கொண்டிருப்பது ப்ராப்தமேயாகும். சில ஸமயங்களில் பிற
மதங்களை நிந்திக்க நேர்ந்தாலுங்கூட, நவீனநீதர் நியாயத்தையே பெரி
யார்கள் கருதுவார்கள். அந்த நியாயத்தின் கருத்தாவது—ஒரு விஷயத்
தில் நின்ற ஏற்பட்டாலும் அங்கு நிந்தையிலே நோக்கென்பதில்லை;
உத்தேசயமானதொன்றின் உயர்த்தியைக் கூறுவதிலேயே நோக்காகும்
என்பதாம். இதற்கு உதாஹரணமாக ஒன்று காட்டுவோம்; ஆசாரியர்

பெரியாழ்வாருடைய ஸ்ரீஸூக்திக்கு வியாக்கியானம் செய்தருளப் புகுமிடத்து அவ்வாழ்வாரைப் போரப் பொலியப் புகழ்ந்து பேசுகதோடு நிலைமால் மற்றையாழ்வார்களைக் குறைத்துப் பேசுவதையும் காணநின்றோம் இதனால் அவர்களை நிந்திப்பதாக ஆகாது. பரக்குதத்தில் உத்தேசியரான பொருவருடைய புகழ்ச்சியிலேயே அது விசுரந்தமாகும். இதுவே நற்றிந்திதா ந்யாயத்தின் கொள்கை.

தம்முடைய ஸம்பிரதாயத்தின் மேன்மையையும் தத்துவங்களையும் விளக்கக் காட்ட நினைப்பவர்கள் இதர ஸம்பிரதாயங்களைப்பற்றின இகழ்ச்சியுரையை அனுவளவும் நெஞ்சிலும் நினைக்கக் கூடாது.

ஸ்ரீவைஷ்ணவாசார்யர்களின் ஸம்பிரதாயத்திற்கே தென்னாசார்ய ஸம்பிரதாயமென்று பெயர். ச்ருதிகள் பஞ்சசாத்ர ஸம்ஹிதைகள் ஸ்மிருதிகள் இதிஹாஸ புராணங்கள் ஆழ்வாரருளிச் செயல்கள் என்ற பலவகைப்பட்ட ப்ரமாணங்களுள் ஆழ்வாரருளிச் செயல்களான திவ்வியப் பிரபந்தங்களுக்கே அதிசயித்த ப்ரமாண்யமுள்ளதென்று கொள்பவர்களே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்க ளென்பார். அன்னவர்களையே இக்காரணம்பற்றியே தென்னாசார்யர்களென்பது. தென்கலையாகிய தமிழ் வேதத்தில் ஊற்றமுள்ள ஆசார்யர்கள் தென்னாசார்யர்க ளென்ற படி. இவர்களுடைய ஸம்பிரதாயம் ஆழ்வார்களாலும் ஸ்ரீமத் நாத முனிகள் தொடங்கி மணவாள மாமுனிகளிருக்கவுள்ள ஆசார்யர்களாலும் சேமிக்கப்பட்டதாகும். விசேஷத்துப் பிள்ளை லோகாசார்யரும் மணவாள மாமுனிகளும் இந்த ஸம்பிரதாயத்திற்கு விஜயத்வஜம் போன்றவர்கள். இவ்விரண்டு திருநாமங்களும் திருவவதாரம் செய்தருளா திருந்தால் இவ்வுலகம் இருள்மயமாகவே யிருந்திருக்கும்.

ஆசார்யர்கள்—(1) அதுவகுத்தி ப்ரஸந்தாசார்யர்கள் என்றும் (2) க்ருபாமாத்ர ப்ரஸந்தாசார்யர்க ளென்றும் பொதுவாக இருவகைப் படுவார்கள். சிஷ்யர்கள் பலகால் துவண்டு வேண்டி அதனாலே அநுக்ரஹிப்பவர்கள் அதுவகுத்தி ப்ரஸந்தாசார்யர்களாவர். சிஷ்ய ப்ரார்த்தனை யைச் சிறிதும் எதிர்பாராமல் தம்முடைய இயற்கையின்னருளால் தாமாக்கி கணிந்து “பயனன்றுகிலும் பாங்கல்லராகிலும் செயல் நன்றாகத் திருத்திப் பணிகொள்வான்” என்ற கணக்கிலே தம்பேருக அநுக்ரஹித் தருள்பவர்கள் க்ருபாமாத்ர ப்ரஸந்தாசார்யர்கள். நமது ஆசார்யகோஷ்டியில் ஸ்ரீராமாநுஜர் ஒருவரே க்ருபாமாத்ர ப்ரஸந்தாசார்யர் என்ற பட்டத்தை முதன்மையாகப் பெற்றவராயிருந்தும் அவர் ஸம்பிரதாய ரஹஸ்யார்த்த விவரணமாக ஒரு க்ரந்தமும் அருளிச்செய்தாரல்லர். ப்ரஹ்மஸூத்ரங்களின் அர்த்தங்களை விவரிக்க முன்று நூல்களை அருளிச் செய்தவவர் ரஹஸ்யார்த்த விவரணமாக ஒரு சிறுநூலாவது அருளிச் செய்திருக்கலாம்; இன்னுமொரு திருக்கோலம் பூண்டு [அதாவது—மணவாள மாமுனிகளாக அவதரித்து] அப்போது அருளிச்செய்ய

வேணுமென்று திருவுள்ளம்பற்றி யிருந்தமையாலே ஸ்ரீ ராமாதுஜரான அந்த அவதாரத்தன்னிலே ரஹஸ்யார்த்தங்களை ஏடுபடுத்தாமே சென்றனர். ஸ்ரீ பாஷ்யம் கீதாபாஷ்யம் முதலிய திவ்ய கீர்த்தங்களில் ஸம்பந்தாய ரஹஸ்யார்த்தங்களும் ஆங்காங்குச் சேமிக்கப்பட்டே யிருக்கின்றனவானாலும் அவற்றைக் கையிலங்கு நெல்லிக்கனியாகக் காட்டித் தாராத குறை குறையே; அக்குறைதீர ஸர்வஜ்ஞ ஸர்வ பெளமரான பிள்ளைலோகாசார்யர் முதன் முதலாக ஸ்ரீ வைஷ்ணவ மண்டலிக்கு மஹோபகாரம் செய்தருளினார். லோகாசார்யரென்கிற திருநாமம் இவர்க்கே தரும். இவ்விருந்தருமா ஞாலத்தின் அகவிருளை அறவேயொழிக்கவல்ல திவ்ய ஸ்ரீஸூக்திகளைத் தேனும் பாலும் நெய்யும் கன்னலும்முதுமாக அளித்தருளினவர் இம்மஹாசார்யர். இவருடைய ஸர்வஜ்ஞத்துவத்தைப் புகழ்வதா? பரமகாருணிகத்துவத்தைப் புகழ்வதா? பரம ப்ராமாணிகத்துவத்தைப் புகழ்வதா? என்றால் ஒவ்வொன்றும் நெஞ்சால் நினைப்பரிதே. ஒரு அர்த்தத்திலும் ஆக்ரஹமின்றிக்கே ஆசார்யபரம்பரா ப்ராப்தமான அர்த்தங்களையே அழகுபட அமைத் திருக்குமழகு இவருடைய கீர்த்தங்களுக்கே அஸாதாரணச் செல்வமா யிருக்கும் இவர் அருளிச்செய்த நூல்கள் 'அஷ்டாதச ரஹஸ்யம்' என்று ஸுப்ரஸித்தமாயிருக்கும். அந்தப் பதினெட்டு ரஹஸ்ய கீர்த்தங் களுள் ஸ்ரீவசநபூஷணம், தத்வந்த்ரயம், முமுஷூஸ்ப்படி என்ற மூன்று ரஹஸ்யநூல்கள் மிகச் சிறந்து முக்கியமாக விளங்கும். இவருடைய திருத்தம்பியாரான அழகிய மணவாளப் பெருமான் நாயனார் அருளிச் செய்த ஆசார்ய ஹ்ருதயமென்னும் ரஹஸ்யமுஞ் சேர்ந்து நான்கு ரஹஸ்ய கீர்த்தங்கள் தென்னாசார்ய ஸம்பிரதாயத்திற்கு மூலாதாரமாக விளங்குகின்றன.

இந்த நான்கு கீர்த்தங்களுக்கும் மிகச்சிறந்த வியாக்கியானத்தை அருளிச்செய்தவர் மணவாளமாமுனிகள். இவர்க்கு "விசதவாக் சிகாமணி" என்றொரு பிருதம் வழங்குவருகின்றது. இதனை முதல் முதலாக அளித்த மஹாநுபாவர் ஆரோ அறிகின்றலோம். மருமமறித்து அளித்த அந்த விருது இவ்வாசார்ய சிகாமணி பொருவர்க்கேதான் ஏற்குமென்னத் தட்டில்லை.

நிறுத்த நெருப்பு என்னநின்ற இவ்வாசிரியரின் திருவாக்குப் போல் இவ்வுலகில் இதுகாறும் கண்டதில்லை யென்றால் இனிமேலா காணப்போகிறோம்? மாமுனிகளின் திவ்யமங்கன விக்ரஹமும் திருவுள் ளமும் ஸித்வகுணமொன்றே வடிவெடுத்ததா யிருந்ததென்பது அவரு டைய திருவாக்குக்களில் அனுகூரத்தோறும் புலப்படாநின்றது கைல சாஸ்திர லாரார்த்தங்களையும் வெகு அழகாகத் திருவுள்ளத்திலே அடைக்கிக்கொண்டு நாட்டி அலர்ந்தாற்போலே ஸ்ரீ ஸூக்திகளை ஏற்றக் குறைவின்றி அமைத்திருக்கிற அழகு என்னே! என்னே!! என்று உள்ளம் குழைகின்றதத்தனை. விமர்ச சக்தி, நிருபண ஸைபுணியம்

என்றிங்ஙனே சொல்லும்படியான திறமையெல்லாம் மிக வியக்கும்படியான முறையில் மணவாள மாமுனிகளின் வியாக்கியான ஸ்ரீஸூக்திகளிலேதான் அமைந்துள்ளது.

பல சொல்லி என்? ஸாரமாக வொன்று சொல்லித் தலைக்கட்டுகின்றேன். அபுநீர் மங்கித் தவ வாநரபடை: சிந்தவஸ்ய கம்பீரதாம் ஆபாதாந மிகப்பெருதது ஜநாதி மந்தாசன: என்று முராரி என்கிற ஒரு மஹாகவி சொல்லுகிறார். வானரவீரர்கள் கடலைக்கடந்து அப்பால் சென்று விட்டார்களெனினும் கடலின் ஆழத்தை அவர்கள் சிறிதும் அறியவில்லார்கள்; கடலினுள்ளே பாதாளம் வரையில் அமிழ்ந்துகிடந்த மந்தர மலைக்கள்ளோர் அந்த ஆழம் தெரியும்—என்பது இந்த சீலோகத்தின் கருத்து. ஜ்ஞாதாக்களென்று பேர்ப்படைத்த மற்றவர்களெல்லாரும் வானர முதலிகளின் ஸ்தானத்திலேயாய் மணவாள மாமுனிகளொருவரே மந்தர மலையின் ஸ்தானத்திலே எண்ணக்கூடியவராக உள்ளார். ஆசார்யர் என்கிற சொல்லுக்கு மாமுனிகளொருவரே இலக்காமவர் என்றும், ஸூக்தி, ஸ்ரீ ஸூக்தி, திவ்ய ஸூக்தி, திவ்ய ஸ்ரீ ஸூக்தி என்றிங்ஙனே சொல்லும் சொற்களெல்லாம் மாமுனிகளின் திருவாக்கையேதான் இலக்காகக் கொள்ளத்தக்கவை யென்றும் நின்பாஷபாதர்களின் எடுத்தாந்தம்.

இப்பரமாசாரியருடைய திவ்ய ஸூக்திகளில் நாமறியவேண்டிய ஸகலார்த்தங்களும் தெள்ளமுதெனக் கிடக்கின்றன. கடலில் நவமணிகளும் உள்ளனவெனினும் விரகர் எடுத்துக் கொடுத்தாலன்றி அநுபவிக்க இயலாதவாறு போல, இவ்வார்த்த விசேஷங்களையும் எடுத்துக்காட்டியே அநுபவிப்பிக்கவேண்டியிருத்தலால், தென்னாசார்ய ஸம்பந்தாயத்தின் அரியபெரிய ஆழப்பொருள்களை எளிதிலுணர விரும்புவார்க்குப் பாங்கான விஷயங்களுடன் இம்மலர் வெளியிடப்படுகின்றது.

உயர்ந்த க்ரந்தங்களிலே காலனோபம் பண்ணிப் பலகால் பெரியார்களிடம் கேட்டுக் கேட்டுத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டிய நற்பொருள்களை எளிதிலுணர உபாயமுண்டா? என்று கேட்குங்காலமீது. லௌகிக உத்தியோகங்கள் வியாபாரங்கள் முதலானவற்றில் ஈடுபட்டிருந்தும் ஆஸ்திக்யம் குன்றாமுரிந்து இப்படிப்பட்ட நல்விஷயங்களைத் தெரிந்து கொள்ள வேணுமென்னும் ருசியுடையார் பலர் இருப்பதால் அன்னவர்களின் கோரிக்கைக்கு இணங்கியும் இம்மலர் வெளியிடப்படுகின்றது.

மணவாள மாமுனிகளின் திவ்ய சரித்திரம் முன்னாக ஸகலார்த்த விசேஷங்களும் அடைவே இதில் வெளியிடப்படுகின்றன. ... *

முன்னுரை முற்றிற்ற.

ஸ்ரீ: மணவாள மாமுனிகள் வைபவம்

“மன்னுயிர்க்காலிங்கே மணவாளமாமுனிவன்
பொன்னடியாடு செங்கமலப் போதுகளை—உன்விச்
சிரத்தாலே தீண்டில் அமானவனும் நம்மைக்
கரத்தாலே தீண்டல் கடன்”

— ப்ரவேசம் —

உபயவிழிதி நாதனான எம்பெருமானுடைய ஸீலா விபூதியாகிய இவ்வுலகம் ஞானிகளால் இருள் தருமாஞால மெனப்பட்டது. இருளைப் போக்குதற்குரிய அகநி ஸூர்யன் சந்திரன் முதலிய தேஜஸ் பதார்த்தங்கள் பலபல இருந்தும் அவற்றால் போக்கவொண்ணாத அஜ்ஞாநந்த காரமே இங்கு இருள் என்னப்பட்டது. அத்தகைய இருளைப் போக்குவதற்கு “புன்யம்பேஜே விகாஸைய பாபத்வாந்த க்யாயச, ப்ரமாத் ஆவிபூத் பூமேள ராமாநுஜ தீவாகா” என்றபடி எம்பெருமானாகிற விலகண்ண ஸூர்யன் இவ்வுலகில் திருவவதரித்து “கடலளவாய திசை யெட்டினுள் ஞங் கவியிருளே, மிடைதரு காலத்திராமானுசன்—மிக்க நான்மறையின் சுடரொளியால் அவ்விருளைத் துரந்திலனேல் உயிரை யுடையவன் நாரணனென்று அறிவாரில்லை யுற்றுணர்ந்தே” என்ற அமுதனாருளிக் செயலின்படியே மஹோபகாரம் செய்தருளும்படியாயிற்று. “தற்கச் சமணரும் சாக்கியப் பேய்களும் தாழ்சடையோன், சொற்கற்ற சோம்பரும் ஞானிய வாதரும், நான்மறையும் நிற்கக் குறும்புசெய் நீசரும் மாண்டனர் நீணிலத்தே, பொந்தற்பகம் எம்மிராமானுசமுனி போந்த பின்னே” என்கிறபடியே ஸம்ஸ்க்ருத வேத பாஷ்யகுத்ருஷ்டிகளை யெல்லாம் தம் ஸூக்தி சரங்களாலே நிரளவித்தருளி, “வான் திகழுஞ் சூசலை மதிளரங்கர் வண்புகழ்மேல் ஆன்ற தமிழ் மறைகளாயிரமும், ஈன்ற முதல் தாய் சடகோபன், மொய்ம்பால் வளர்த்த இதத்தாய் இராமாநுசன்” என்னும்படியாக ஆழ்வார்களின் அருளிச்செயல்களையும் ப்ரவர்த்திப்பித்தருளி, திவ்யதேசங்களையும் உத்தரிப்பித்து ஒருவாறு அவதார க்ருத்யத்தைத் தலைக்கட்டிக்கொண்டு சுடரொளிச் சோதிக்கு எழுந்தருளினபின், சிலகாலம் கடந்தபிறகு, அவ்வவதாரத்தில் சிறைத்

தொழிந்த ஸம்ஸ்க்ருத வேத பாஹ்யகுத்திருஷ்டிகள் தாமே மீண்டும் தீரவிட வேத பாஹ்ய குத்திருஷ்டிகளாக ஜனித்து இவ்வுலகை நலிய, அந்த எம்பெருமானார் தாமே மீண்டும் வைகுந்தநாதனுடைய திருவாணையினால் இந்நிலவுலகில் திருவவதரித்து மணவாள மாமுனிகளென்கிற திருநாமத்துடனே விளங்கி, முன்னவதாரத்திற் செய்தருளின மஹோபகாரங்களிற் காட்டிலும் பன்மடங்கு அதிசயித்த சேமங்களைச் செய்தருளி இவ்விருந்தருமா ஞாலத்தைத் தெருள் தருமா ஞாலமாகத் திருத்திப் பணிகொண்டார். அவ்வாசார்ய சிகாமணியின் எண்ணில் பல் குணங்களைக் கூறுதற்கு அவர் தம்முடைய நிஜருமான ஆதிசேஷனும் அசுத்தன் என்கிறவிது அதிசயோக்தியன்று.

‘பூர்வாசார்யர்’ என்று இற்றைக்கும் நாம் வழங்கி வருமாறு பலபல மஹாசார்யர்களின் திருவவதாரத்தினால் புனிதமாய் இவ்வுலகில், அவ்வாசார்ய பரம்பரை மணவாள மாமுனிகளோடு முடிவு பெற்றிருக்கின்றது. மாமுனிகளுக்குப் பிறகும் பலபல மஹான்கள் திருவவதரித்தாலும் ‘பூர்வாசார்யர்கள்’ என்கிற வ்யபதேசம் மாமுனிகளளவிலே விச்வரத்தமாயிருக்குமத்தனை. «மதுரேன ஸயாபயேத்» என்பது நியாய மாதலால் மதுர்யமே வடிவெடுத்த மாமுனிகளோடு பூர்வாசார்ய பரம்பரையை எம்பெருமான் ஸமாபநம் செய்தது மிகப் பொருந்தும். மதுரம் என்கிற வடசொல்லானது, ‘மகாரத்தை முன்னே யுடையது’ என்னும் பொருளையுமுடைத்தாதலால் மனராதியான திருநாமமணிந்த மணவாள மாமுனிகளோடே ஸமாபநம் செய்தருளின பகவான் ஸுஸமீத்தனே.

எம்பெருமான் லோக ஸம்ரக்ஷணுரித்தமாகச் செய்தருளின விபவாவதாரங்களுள் இராமபிரானாகத் திருவவதரித்த காலத்தில் பல பேர்களிடத்திலே தான் பணிவுகாட்டிப் போத்தான். விச்வாமித்ர முனிவன், ஸுக்ரீவ மஹாராஜர், ஸமுத்ரராஜன் என்றிப்படிப் பல வ்யக்திகள் பக்கவிலே வணங்கிநின்றனர். முதலில் விச்வாமித்ரனுடைய சரித்திரங்களை யுணராமல் ‘இவர் ஒரு மஹர்ஷி’ என்கிற ப்ரதிபத்தி மாத் திரமேகொண்டு «இமௌ ஸம முநி சார்த்தால! கிங்கரௌ ஸமுபஸ் திதௌ, ஆஜ்ஞாய யதேஷ்டம்» என்று அவர்க்குச் சீசவகனாய் நின்றான். பிறகு அஹல்யா சாபவிமோசனம் செய்தபின் சதாநந்தர் வாயிலாக அம்முனிவருடைய சரிதைகளை விசிவாகக் கேட்டபின் இங்ஙனே ராஜஸூகம் தாமஸருமான இவரையோ நாம் ஆசார்யனாகக் கொள்ளப்பெற்றது! என்று திருவுள்ளக் குறையுற்றிருந்தான் போலும்.

பிறகு ஒருகால் * ஸுக்ரீவம் சரணம் கத: * என்னும்படியாக ஒரு குரக்கினத்தரசன் காலிலே விழும்படியாயிற்று. அவன் திறத்துப் ப்ரீதியும் நிலைதின்றிருந்ததில்லை; இளையோனை யனுப்பி *மா வாலிபத மத்வகா: இத்தபாதிகளாலே நிக்ரஹ ப்ரகாசனம் செய்யவேண்டிய தாயிற்று. பிறகு * ஸமுத்ரம் பாகவோ பாகா சரணம் கத்து ம்ஹதி * என்ற விபிஷண வசனத்தின்படியே கடலரசன்பாடே சரணம் புகுந்து கிடந் தான். அங்கும் அப்ரீதியோடே தலைக்கட்டிற்று; கோபமாஷ்டாயத் தீவ்ரம் — ஹாக்யம் கோஷயிஷ்யாமி: இத்தபாதிகள் காண்க

பிறகு க்ருஷ்ணாவதாரத்தில் ஸாந்தீபதி பக்கலிலே சரணம் புகுந்து வித்தபக்ரஹணம் பண்ணினான்; அங்கு குருதக்ஷிணை ஸமர்ப்பிக்க விரும்பி 'என்ன அபேக்ஷிதம்?' என்று அவரைக் கேட்டபோது *ஒஹ வாய்மையும் உலவியப்பிறப்பும் உனக்கு முன்தந்த வந்தனனெருவன், காதலென்மகன் புகலிடங் காணேன் கண்டு நீ தருவாய் எனக்கென்று கோதில் வாய்மையினான் உனை வேண்டிய குறை முடித்து அவன் சிறுவனைக் கெடுத்தாய் * என்னும்படியாக அந்த ஸாந்தீபதி என்னைக்கோ மறிக்கல்லாய் மாண்டுபோன தன் புதல்வனைக் கொணர்ந்து கொடுக்கு மாறு வேண்டினார். இங்ஙனம் லௌகிகமான பலனை விரும்புகின்ற விவரை ஆசாரியனாகக் கொள்ளப்பெற்றோமே! யென்று அவரிடத்திலும் எம்பிரானது நெஞ்சம் அப்ரீதிவெண்டிருந்தது போலும்.

ஆக: விபவாலதாரங்களில் தான் தலைமடுத்த விடமெல்லாம் தடுமாறிப் போகவே, பெருங்குறைவானான பகவான் அர்ச்சாவதாரத்தி லாவது குறைதீர ஒரு ஸதாசார்ய ஸமாச்சரயணம் பெற்று வாழ்வோமென விரும்பி, *மாமுனி வேள்வியைக் காத்து அவாபிரதமாட்டிய வடுதிற ஸயோத்தியெம்மரசாயும் * கோவலனாய் வெண்ணை புண்டவாயனாய் முள்ள அழகிய மணவாளனான திருக்கோலத்தில், ஆசார்யத்வநீர்த்தி யுள்ள மணவாள மாமுனிகள் பக்கலிலே சிஷ்யவ்ருத்தியை வலுநிந்து க்ருதார்த்தனானான். இத்தகைய ஒப்புயர்வற்ற பெருமை வாய்ந்த மாமுனிகளின் வையவம் ஸ்ரீ வைஷ்ணவ உலகுக்கெல்லாம் ஜீவாது வாகையாலே ஸாரஸம்ஷேபமாக இங்கு விஜ்ஞாபிக்கப்படுகிறது.

ப்ரவேசம் முற்றிற்று.

அத்தொடர்த் தொனோபதயநாதனான வானோதித ஸம்ஸ்காரங்களுக்கும் அனல் கொடுத்த பொருளான

வித்யாபயணம்

அதுக்தோத்தமத்தைய பதும் கத்த சத்தமகதபயம் குயி யக்யகிபுபதீத
பயம் பணீத்திரயதாயம் காலா முதிசதயம்) என்கிறபடி கோலாணத்தி
தருணத்தாழ்வாறுணய திருவலகாரமக்ய விவர பராக்ருஷ்ட
விழிஞாந பரிசுத்தாமம் என்று ஆனவரதார குளிச்செயதபடியே ஞானக்
கடலா விருக்கர் செவியேயம் பரிமாருதுபுணாதிசுறும் கவிஷ்ட விசுவ
யித்ர ஸாதீபநிபரப்புகதிகள் பக்கலிலே வித்யாபயணம் அதிகரித்தவாறு
கொள்கபரக்கியைக்கு துணங்க வேதங்கணியும் வேதாங்கங்கணியும்
மற்றுமுன்ன ஸகல சாஸ்திரங்கணியும் திருத்தயபுரர் முதலானார்
தருணவாரத்திலே பணீத்திருந்து அதிகரித்து “சொல்லார் தாமிழாந
மயிலும் கருதிகள் தாமிசுநிவிலையிலே அநதெறியாடு, தெரித்தவன்”
என்றுமட்டியாகவே விளங்கினார்.

உதிதகாலத்தில தருணஸ்தாத்திரத்தையும் விவரித்தருளி
“மறந்திகழம் மன கொழித்து கார்சமாரி வாய்புலங்களடக்கி இடப்
பாதிதுவபத்திரங்க, இரமுபொபுதேத்தி யெல்லையிலேத தொன்
வெதிககள் திரு சொற தொண்டம் என்ற ப்ரீதுசேகரப் பெருமா
ளருளிச் செய்தபடியே ப்ரீதவண்ணவ சிகாமணியாய வாரத்து போருகித
காலத்திலே;

ஆசனம் ஆசனம்

பெரிய கோகாலாயர் திருவடிகளிலே செறிவான பணீத்திருந்து
ஸகலசாஸ்திர நிறுணய ஸாராத்நயங்களானததையும் அதிசுத்த
வரையும், ஆந்லோகருடைய காத் சொற்களிலே அந்நிதமன அபி
வேசம் காரணமாகத் திருவாய் கொழிப்பதனை யென்று சொல்லாமத்தைய
பெற்றவராயும் உதிர ப்ரீதாக்கதாய கத்திங் குதாபித, பாசாத வித
பரிபரப்பா கையாய விவித்த சொன்று திச்சுறும் ஏழையரும் தொழிதேத்த
தற்பலராயுரி சொற திருபரையுள்ள என்கிற மதராசாயர், இனி
இந்த ப்ரீதவண்ணம் திரித்தத தர்வலக்க வல்லவர் யாவர்? என்று
சித்தித்த துயராலு அதிசரிநயத் தேடியிருக்கையில் யாத்நர்கிமாக
இடம் அவர் திருடிகளிலே சொன்று தொண்டன ஸமீபித்தது
கொருண்டலாதபொன்செய பொருளாகக் கடினம் கொள்ளவேண்டும்

என்றுப் பார்த்தித்த தீர்த, அவரும இவருடைய அப்புதமான ஜுனான பக்தி ன்ரத்தி ஸபபத் ஸம்ருத்தையைக் கண்டறித்து அலபலாபம் பெற்றதாக நினைத்து ஆனந்தக் கடலில் அமிழ்ந்து வாரியணத்து, இவரைத் தாக்கு மிகவும் அணுகாராக அங்கீகரித்தருளி ஸதாசர்ய பரம்பராப்ரப்தமான ஸகல வச்சேஷாதத தத்வையுள் பரமக்குணப் புடனே இவர்களு அநுபரஸித்தருளி, ஒருநாள் இவ்வளே தியமிக் கலனார்;

ஆசார்ய நியமநம்

வாரி, சமய மணவாளப் பெருமானே! நீர் ஸர்வதோஷகரான ஜுனானப் பெற்றவர்திரி; எம்பெருமானுரை அவதார புருஷனென்று சீக்கன அறித்திடுத்துப் பெரிபுடைய, திருமாரியணம் என் முதலானார் அவர்களு ஸதாபராக அப்ப, தேத்திப்பெரிபுடைய எதே விரிவாமக தானார் உருக ஆசாரியருக திரேப, என்னுடைய ஆஜ்ஞாது வாத்ததம உடல் அவர்ஜுதயம் என்பதை நான் விசித்துரைக்க வேண்டாவே; ஆழ்வா புட்ட தமரென முதலான தம் பூருவர்கள் ஸகல சாஸ்திர ப்ரவிணைகளா ய நுகமச்செய்தையும ஆழ்வார்களின் பதச் சொற்களின் அநுபாத்தியேபம் பெரிபுடைய ஸர்வதேந்து அவற்றைப் பிரஸன்னஞ் செய்கிறதையே நுகக்க கைக்கியமாகக் கொண்டு வாழ்ததார்கனென்பது உடல் நுகக்கெரிவாயுடையிடு உபதபதயபத்ததைக் கேட்டு துதிவாஸ புண்ணு களையுள் அதிகரித்து, பரமகபரத்தேகபத் துக்கு உடலாக தயாய மீடைய ஸகலம் அதிகரித்து, தேதபொக்கும் அருளிச்செயலே யாம நாரிவினாயை யோலே' என்று பெரியவாச் சாரியண அருளிச்செய்திருப்பது அறிவிதே. தீரும அபபடியே நம் பூருவாசாரியர்களா அடிபொற்ற அருளிச்செயல்களில், ப்ரவசனங்களிலே அமராத்ர நன்னுதாரா நுகக்கடவிர் துத்த என்னுடைய கோரிக் கையை நீர் ஸ்ருதய பூர்வாரம் அங்கீகரித்தென்பதை நானறித்து கலலை தாங்குகூட்டி செய்க வேணும்" என்று தியமிக் க, உடனே அடிக்யமண பாள நாயனார் (1 ரவிசன்) ' சகப்ரபதமானது தானே வைதமானால் உருக பித்தரவர்க்காகத் உடலாயிருக்கும்றே" என்கிற பிள்ளா லே உச்சு உருடைய திவ்யவசிக்கியை ஸமரிததப் பரமாதத்தய

1 துத்த வாகக்கயா பெரிய திருமொழியில் 6-7-7. ஒது வாய்மையுமென்கிற பாகாததன் வியாகக்கியானத்திலுள்ளது.

றையும் அங்கே நித்யவாஸஞ்செய்ய நியமித்தருளி அந்த நர்செல்வ
மனைத்தையும் நாயனாக்கு அதிவாமாகியிருளினார். நாயனாதம் அந்த
உடைபவர் திருவடிகளிலே மிகவும் பிரசாமிருந்து அங்குத்தைக்கு
உரியவைங்கயங்குகளையெல்லாம் குறையற நடத்திக்கொண்டு போருமது
கண்டு திருவள்ளமுலந்த திருவாய்மொழிப்பிள்ளை “யத்தார்ப்பாணன்”
என்று நாயனாை அழைக்கத்தொடங்கினார். இந்த திருநாமமே
அப்போது எங்கும் பரஸரித்தமாயிற்று

பதிராஜவிமசத்தி அருளிச்செய்தல்

அந்த உடைபவர் திருவடிகளிலே ஓர ஸ்தோத்ரம் விஜ்ஞாபிக்க
வேணுமென்று ஆசார்ய நியமனமாக, பதிராஜவிமசத்தி யென்னும்க
ஸ்துதியை யதீந்தரப்ரவணர் விஜ்ஞாபித்து, அதில் [ஐந்தாம் யத்தார்ப்பாண
நிவா பதார்ப்பு ஷேஷம்] என்கிற ச்லோகத்தினால் ஸ்வாசார்ய விஷயத்தில்
உபகார எம்ருதியையும் பரகாசிப்பித்தருளினார். அப்போது அருகே
யிருந்த முதலிகள்,

“ஸ்தோதிகன்வய்த்துத்தருகேசர் தம்மை மனத்துணைத்துச்
மோகனாவாழ்த்தும் மனைவையவன் தொண்டிருமுன்
எல்லாத்வுழக்க ஏதாராபிதயிற்றைத்தேனன்
புல்லாநித்தத்தந்தாவிர்ண்டையுப் போற்றநெஞ்சே”

என்ற பாசுரத்தை விஜ்ஞாபித்தனர்.

இந்த பதிராஜவிமசத்தியில் மாதுர்யம் முதலிய குண விசேஷங்
களைப்பற்றி அண்ணு வரவரமுனிசுதமத்தில் அருளிச்செய்துள்ள
ச்லோகங்கள் இங்கே அதுஸந்தேயம். எம்பெருமானுடைய அபராவ
தார பூதான மாமுனிகள் தம்மைத் தாமே துதியப்படுமோல இந்த
ஸ்தோத்ரம் அருளிச்செய்யலாமா? அத்திலும் அளவுகடந்தவாருகத்
தம்முடைய ஸைச்சியத்தைப் பேசியிருக்கின்றாரே, இது கூடுமா? என்று
சிலர் சங்கிப்புகள்; * வேதவேத்யே பர்ப்புரளி ஜபே தர்ஜாத்ரே *
என்கிறபடியே ப்ரீராமபிரான் ஸாணாத நாராயணுவதாரமாயிருக்கச்
செய்தேயும் * ஸ்வேயத்த்யா விசாஷையா த்ரேயண முபகாந் * இத்யாதிப
டியே நாராயணனைத் தொழுதது, ப்ரீரங்கதானைத் திருவாராதனைச்
செய்துகொண்டிருந்தது முதலியவையெல்லாம் இவையும் அவதாரங்களுக்
கூப் பொருத்தியவைகளே என்று பெரியோர் கூறுவர்.

பேருமையையும் புகழையும் பரப்பாமாக்கிடவது; உத்தராவதி மாவட்டம்
 யதிகுத்தியைத் தேர்வென்றபடியே ஒன்றியம் குறையிலாத வுமக்கு
 இனிதாம் ஆசனக்கொண்டிருக்கொண்டிருக்க. என் உன்னத்திலே
 விடத்த குறையையுண்டே உமக்குப் பேசினின்றேன்; அக்குறையிற்
 இன்றுகாறும் நீ நடத்தவந்ததோலவே இனிமார் நம் பூர்வாசாய்
 தவ்வந்த பரவதாதுவாகவே போதுபாக்காக இருந்து வரக்
 கடலிர்; நம் ஆழ்வார்களும் ஆசனங்களும் ஒதுமிருக்கமையிருந்து
 தர்சன நிவாரணம் செய்தருளினனிடம் திருநா, மகர் பெரியகோலிலாத
 வால் தீரும் அவ்வித்தேமர்சென்று புத்தியை அவதாரத்திற் போலவே
 உறுசமயச்செடியதன் உடியருத்துச் செருகலையச் சிறிது மறத்
 தீத்துவிட்டுத் தென்னாங்கு செல்லுமாறுத் திருத்தியைத்து மறை
 யதனிற் பொருளாகவும் வாய்ப்பொழுத்து மரணமாகச் செய்த தம்முறை
 வளர்த்த இங்குள்ளிருந்தியை நித்தியிருந்தியாகவே ஆக்கிக்கொண்டு
 போரக்கடலிர்" என்று நாயனார் தோக்கி விவரித்தருளி, அந்தந்தரம்
 ஸத்தித்தெழுந்தருள் பாலித்தருன்ற பரவாடும் ஆழ்வாரையும்
 மங்களாசாஸனம் செய்தருள் முன்கொண்டபாரையும் நாயனார் திருக்
 கையிலே காட்டிக்கொடுத்திருந்தருளினாரென்றவெழுந்தருள் பின்னை
 யலகாசிராயர் திருவிருந்தச் சித்தித்துக்கொண்டே திருநாட்டுக்
 கெழுந்தருளித், நாயனார் தொடக்கமான முறையென்கலரும்
 அவர்க்குத் திருவத்யநாதநாராயண சரம கைங்கல்யங்களைப் பெருக்க
 நடத்தினார்கள்.

ஸ்ரீ வானமாமலைவாய் ஆசிரயித்தல்

மேற் நாயனார் ஸ்வாசாய் தவ்வந்தவதை சிவாவதனித்துக்
 கொண்டிருப்பவாசாயர்களின் ஸ்ரீஸூக்திகளை யெல்லாம் கண்ட படி
 செய்து வாசனையெய் மாக்கிக்கொண்டு பரவத்த பரவாவாய்த்
 திருநாட்டில் உருத்தருளியிருந்த மதையம் கேட்டுப் பரவதான்களின்த்
 தும் பல மறைகளின் கத்து நாயனார் திருவிருந்தில் ஆசிரயிக்கப்
 புகுந்தார்கள். மத்து முன்னம், வானமாமலையிலே மறாவிருந்தாதிசா
 யெழுந்தருளியருந்த அழகி விதி பரம ஸரத்தயானலே ஆசிரமஸ்ஸி
 கரவு செய்து ஸ்ரீமாத்ருஜியர் என்று திருநாமம் பெற்று நாயனார்
 திருவிருந்தக்கு திருவிருந்தாறும் போலே மிகவுடனாகாரல் வந்த சேர்த்து
 வாழ்த்தார். இவர்க்குப் போன்குக்கித்தெய் என்றும் திருநாமம் வழங்கி
 வந்தது.

நாயனார் நம்பெருமாள் ஸகலிதிகெழுந்தருளியமனம்பெறுதல்

ஸ்வாமி இங்ஙனமே பத்பல சிஷ்யர்களோடே கூடிவாழ்ந்தருளாந்நையிலே, ஒரு திருவாதிரைத் திருநாளில் ககடநாயன் அநுஸந்தானம் தடைபெறுமளவில் உலாந் சீர்ப்பதம் அந்தாடி ஸ்ரீங்கே ஸ்கயாக்ஷம் என்கிற ஸ்ரீ ஸுரத்திப் பாகரணத்திலே ஸவாசாந்தாந திருவாய்மொழிப் பிளையின் நியமந்ததை ஸமீக்தருளி உலாநாயன் குழந்தை அரங்கத்திலே நித்யவாஸஞ் செயற்கொண்டு செல்லுமாறுடைய மங்களா சாஸநமே போதுபோக்காக வாழ்வதிலே திருவுள்ளம் சென்று, ஆழ்வாச திருமுன்டே விடைகொண்டு தொழுது 'நாயகனை நம்பொருமாள் சுந்தரி தீக்த விடைகொண்டு அங்கே வந்ததிக் புரைய நியமனாநகையாலும், "வான் தீக்த துஞ்சோலை பதின்மகர் வாய்புகழ்மேல் ஆத்மதாரித் மறைக ளையிரழும்' என்கிறபடியே தேவரீரைய அருளிச்செய்க்கவக்க ப்ரதாசுரமேயுத்தராய் செலியபெருளையுடைய திருவடிவாரத்திலே வாழ்ந்து அடியேனுக்கு உருசித்திருக்கையாலும் அங்கே சென்று வந்ததிக் நியமனம் தந்தருளவேண்டும் என்று பார்த்ததிக் ஆழ்வாரும் 'செய்கயல்பாடீர்த் திருவரங்கத்தே சென்று புகில்வாண்னையடிவையடைத்து அருள்சூடியயயக்கடலி' என்று அங்குநீர்த்து நியமனம் தந்தருளினார்.

ஸ்வாமி ஸ்ரீரங்கயாத்திரை புறப்படுதல்

ஆழ்வாருடைய அருள்மெலித்த நியமனம்பெற்ற நாயனார் 'தென்னரங்கச் சீரநுரத்தி இலக்காகப் பெற்றேய்' என்று திருவுள்ளம் ஸ்ரித்து மூலகனும் தாமதமாகப் புறப்பட்டு ஸ்ரீமென்னையன்னம் பரத்து விளையாட்டு விலி, திரு குறைவானறா பொன்னடி கண்ணடதோ சாஸநயனா அங்கச் செய்ந்தருள் கடவுறு க்கொருமை யானையும் செலியாழ்வானையும் சூடிக்கொடுத்த கடவுக்கொடியையடிமே ஸேவித்து, அவருள்ள ருடைய வேண்டுகோளுக்கிரங்கிச் சீரநுள் அங்கே யொருத் தருளியிருந்த, அடி ஸ்ரித்த அளபுக்கரு தல்வார்த்தைகள் பலவு மருளிச்செய்து அங்கு நின்றுப் புறப்பட்டு உலாநாயன்சொலை மேய மைத்திரை வணங்கத் திருவுள்ளமாய் அங்கேற எழுத்தருளி உலாந் பார்த்தவந்து தெய்வமகளிர்களாடுந் சீர்த் சீலம்பாற்றிலே நீரடி அழகரை மங்களாசாஸனஞ் செய்து அங்கு ஆழ்வான் எழுத்தருளியிருந்த விடத்திலேயிருந்து ஸ்ரீ ஸந்தர ஸ்ரீமெனவந்தின் ஆழ்

பொருள்களை அடியவர்க்கு உபதேசித்தருளி, அங்கு நின்றுப் புறப்பட்டு
 "வந்தொருவனாகமைய அடர் அம்ப மண்ணுமய மண்ணுமலில் மனிச
 ருயிடத், துன்பமிது துபரதவ அபர்வொன்றில்லாத் கவம்வளர
 அகமதிழ்த் தொண்டர் வாழ, அன்பொடு தென்திசை தோக்கிப் பன்னி
 கொள்ளு மணியரங்கம் திருமுற்றத்து அடியார்தங்கள், இன்பமிது
 பெருங்குழுவகண்டு பாணுரிசைத்துளே பெய்ந்துகொளே இரக்கும்
 தானே" என்று இறுமுதலான பல பாசரங்கனையும், கவிதும் காவே
 தடபிசேசெ வையது முதலான சிலோகங்களையும் இனிமையாக அது
 ஸத்தித்துக்கொண்டே யொழிந்தருளிப் பண்ணுகதிலே, என்ருகரைக்
 கண்டவாறு மிறைந்துசொடு தீர்த்ததீ வண்டுகரைத்த சோலை வேலிமன்னு
 சீரக்கத்தன்னில் கவந்தையிற் புனிதமாய காவிரியையும் "வண்டுகரை
 முரையுச்சோலை மயிசினமரையுச்சோலை கொண்டது மீதனவருச்சோலை
 குன்னினது கூவச்சோலை அண்டிசோலைமுந்துச்சோலைபையும் அன்று
 உதென் திருவங்குட்டுே யுட்கொண்ட தெய்வ சிகரமண்டிதன் திருவடி
 வாரப் சோலெந்தி, பென்று திருவள்ள முலத்து தித்ய கர்மாநுபுடானங்
 களை நிறைவேற்றிக்கொண்டு,

"மடமயிசைகரும் திருத்தியும் பக்துரை தீர்த்தரன் சீத்ய
 ஆட்கையர் கவந்தகன் சீத்யம் ஆயிரடனயாத்துரை சீத்யம்
 உட்கையர் குறைகன் சீத்யம் குறையாமெக்கத்தன் சீத்யம்
 நேருதனமயங்கயங்கன் சீத்யம் நேருதனங்கி திருவாரையே."

என்று சொல்லப்படுகிற திருவிதிகளை வளவரும் கண்ணுரக்கண்டு
 களித்துக்கொண்டு உட்கொண்டே யொழிந்தருளித்

அக்காலத்தில் அங்கு அகண்டி என்கிற ஒரு மஹான் பரவிரத்த
 ஶாக மயூக்தருளி விருத்தார்; நாயனார் அவருடைய தருமாவிலுடைய
 மயூக்தருளிற்கு, அவரும் தீவருடைய லைபலங்களையுடைய
 கோட்டருத்தவ மகையாலே இயை, நிதிகண்டாத்தியே கண்ட
 பாலயைக யுபாசங்களுள் செயது சிறது வர்த்தமயாருள் வளவிலே
 இவருக, உ ஸர்வவ்யுதவந்தையுணர்ந்து வலந்து குவைய எசேஷ
 கமையுபாதி, தத்பண்ணி இவர்க்குப் பெருமான் எத்திதயிலே பல சிறு
 பக்கவாற் செய்விக்கக்கருதி, அப்போது ஸத்தித்திக்கு திரவமாய்விருக்க
 திருவிலுத்த பெருமாளிடமிடர் என்கிற மஹதீயாக்தர் செயதயாதிக்கம்,
 அவரும் நாயனார் திருவடிகளிலே வந்து நாளித்துச் சிவ தருவார்த
 ஶதகன் கோட்குப் பெற்றவளவிலே,

*மீளாத ஸ்ரீபாஷ்யகாரியைப் புகழே மருந்தீதே.

இந்த நிலைமை எதற்குரிய பரிசுதியை எதிர்பார்க்கும்.

என்றிருப்பதே தாயானை எம்மே நுமனானை ய புந்ரவதாரமாகவே அனுதிமிட்டுப் பரிசுத்த பரிசுஷ்டமிக்கத பு ஸ்கார என்செஷ்டமிக்கத என ஸத்தித்தியில் மங்ககாசாஸதம் தாட பெறுமாறு ஸ ரிந்திதாம் செயது ஸவத்தூர்.

கோயிலில் மங்களாசாஸனம்

பலபல பரிவர்த்தகங்கள் ஸத்திதி மங்களாசாஸனத்திற்கு எழுந்தருளின நாயனார் முந்தையமுள்ளம் எம்பொருமானார் ஸத்தியியிலே ஸீடைகொண்டு ஸேவித்து உடையவர் திருக்கோலத்திலே மிகவும் கடுபட்டு,

"இவ்வுலகத் தனிவி னெயிரோர் செவ்வீட (ஆறு)"

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: தலைவர் அவர்களே—அப்படி கனம்

என்னை மின்னீதேனு மிவ்வாயகத் திற்போல

நிர்வாகனம் செய்கிற தலைவர்

என்கிற பாசாததை அக்த வின்னப்படுத்தெய்து, பிறகு எபரிலாநாள் பெரிய பெருமாளை ஒருடலே மங்கலாசாஸனம் செய்து திருமலை, அமலாநதிபிரான் முதலான தீவய்யாபக்தங்களுடைய ஸ்ரீரங்கராஜரூபதலம் முதலான ஸ்தோத்ரங்களையும் அநுஸந்தித்துக்கொண்டு தம்பெருமான் திருமுன்பே நிற்க, பெருமானும் நாயனாகக் குளிக் கொடுத்ததளி 'தமக்காலானை நாடே தேடிக்கொண்டோம்; நம்முடைய அலாப்த ஸமஸ்த காமதலம் இவ்வே குறையற்ற தாய்த்து' என்றாருளிச் செய்து ஸகல ஸரிசைகளும் பரஸாதத்தான, நாயனரும் பெற்றுக் குறாக்க ளாய் 'பெரியார்க் காட்டிக்கால் பெறுக பயன் செருமன்' என்று அண்ணாது விஷயத்திலும் படபடர் விஷயத்திலும் புகழுகதானு ஸத்தாநம்பண்ணிப் பேருபகாரமே டே திருமலினாகக் கொடுத்துவினி

மின்பு பிள்ளைபுகாசியார் தருமன்கையை உக்தியெடுத்தநளி
வாசலிலே தெனாடின் ஸம்பந்தித்து "முனியம் விமந்தமன" என்று
அவனிடத்து மனாடிறை மிகவுட ஆதரித்து, நாட்டி மர அங்கேற
வெழுந்தருளி ரஹஸ்யகர்த்த ப்ரவசநாதிகள செவதுகெண்டு,
உமையந் ஆந்தத்தையர் கமயபரணை புகனை னாபா (ஸ்ரீரெவரகதி
கால்யே) எங்கிறபடியே ஆனந்தமய மாயை டெயுதுடேயக்க வந்தார்.

ஸவாமி திவ்யதேசபாத்திரை பெருமானால்

இங்ஙனே சிலநாள் சென்றவாறே, சோழநாடு நடுநாடு தொண்டைநாடுகளிலுள்ள திருப்பதிகளெல்லாவற்றையும் ஸேவிக்கத் திருவுள்ளம்பற்றின நாயனார் பெரியபெருமாள் பாடே சென்று தியமனம் பெற்றுக்கொண்டு சிஷ்யஸர்க்கங்களுடனே புறப்பட்டருளினார். வழி படைவிலே ஸகல திவ்ய தேசங்களையும் ஸேவித்துக்கொண்டு வருமளவிலே திருமலையில் திருவேங்கடமுடையானுக்குப் புரட்டாசித் திருநாள் அணித்தென்றறிந்து அங்கேற லொழந்தருளித் திருமலையப னுடைய ஓபபுயர்வற்ற ஸதகாரங்களையும் உபித்த அங்கத்தின்றுப் புறப்ட்டுப் பெருமாள் கோயிலுக்கு எழுந்தருளினார்.

பேர்தொள்ளன் மங்களுரகாஸனம்

ஈறது பெருமாள் கோயிலிலுள்ள ஸகல திவ்யதேசங்களையும் அடைவே ஸேவித்துப் பெருந்தகம் மணவாளனான பேர்தொள்ளனது வடிவழகில் மிகவு மீறிட்டு ஸ்ரீ தேவராஜ சங்ககம் என்கிற மங்கல ஸ்தத்தியை அடியவர்களின் பேராதிகோளக்கண்ணங்கி அருளிச்செய்தார். அன்றியும் பெருமாள் கோயிலிலுள்ள ஸகல திவ்யதேசத் தெம்பெரு மான்களையுமே அருஸத்தத்து வினாடுதலோகம் நரிச்செய்ததாகவும் பெரியோர் வழங்குவர். (அவற்றை ஸாஸ்கிருத நை, வ நூலில் காண்க)

ஸவாமி ஸ்ரீபாஷ்யபதிசுரிதவ

ஸவாமி தாம் அவதார விசேஷ பரபுக்தமான ஸர்வஜ்ஞத்வ பூர்த்தியை யுடையவ ராயிருக்கச் செய்கேயும் இந்நிலவுலகின் கட்டளைக் கணங்கவும், ஸவாசார்பரண திருவாய் மொழி ஸங்கையின் தியமனத் திற்குச்சேரவும் ஓர் ஆசார்பர ஸகாதத்திலே ஸ்ரீ பஷ்யத்தை அத்தரிக்கத் திருவுள்ளம்பற்றி, அங்கே நுப் பெருமாள் கோயிலில் எழுந்தருளியிருந்த வரும் ஸதஸம்பரதய சுகத்தி வாய்த்தவருமான கிடாமபி நாயனார் என்கிற ஸவாமியை ஸந்திநியிலே முத்தினை அவதாரத்திலே தாமே அருளிச் செய்ததான] ஸ்ரீபாஷ்யத்தை ஸேவிக்க எம்பெருமானுருடைய தியமனம் பெற விரும்பி, ஒரு திருநன்னாளில் ஸ்ரீ பெரும்புதூர்க்கு எழுந்தருளினார். அங்கே வடுதியாகப் பல பாசரங்கள் அருளிச்செய்தவை யுண்டு; அவற்றுள் சில வருமாறு:—

“இதுவே பெரும்புதுர் இங்கே பிறத்தோ
ஏதோ யோரிட ஏதத் தீர்த்தார்—இதுவோதான்
தேவரும் பொருதம் தீர்த்தகிக் கொப்பான
ஒங்கு புகழுடைய வுர்.”

‘எந்தை பெரிதாச் சமணம் யெடுத்தவிகை
வந்த பெருமபுதுர்ம் வந்தோமோ—சந்தை
மருளோ தெருளோ மரேமனை மார்வ
வருளோ விப்பெற்றுக் கடி.”

இத்யாதிகள்.

ஆங்கே எம்பெருமானைத் திருவடி தொழுது விடைபெற்று
மீண்டும் கச்சிபத்தியேற வெழுந்தருளிக் கிடாபி நாயனார் பக்கல்
ஸ்ரீ பாஷ்யம் ஸேவித்துத் தலைக்கட்டின வளவிலே, சில மஹான்கள்
ஸ்வாமி திருவடிகளிலே ஸ்ரீபாஷ்யம் ஸேவிகை விருப்பங்கொண்டு மிகவும்
பிரார்த்திக்க, ஸ்வாமியும் திருவுள்ள முகத்தருளி ஸ்ரீ மதோத்தகாரி டெம்
பெருமான் ஸந்திதயிலே ஒரு ஸம்வத்ஸரம் உழந்தருளியருந்து ஸ்ரீபாஷ்ய
ப்ரவசனம் செய்தருளினார். [இது உறையே திருவெஃகாவில் மணவாள
மாமுனிகள் வயாக்கியான முத்திரையிட்டு ஸேவை ஸாதித்தருளுமாடி
யென்று பெரியார் பணிப்பது.]

ஸ்வாமியினுடைய ஸகல சாஸ்திர பாரங்கதத்வம்

ஸ்வாமி தாம் ஸ்ரீபாஷ்யம் ஆதிக்கிற காலத்திலும் சிஷ்யர்
களுக்கு அதை பரவசனம் செய்தருளும் காலத்திலும் தம்முடைய
ந்யாயமீமாம்ஸாதி ஸகல சாஸ்திர பாராவார பரிணதவத்தைப் பலமுக
மாக ப்ரகாசிப்பித்தருளினார். தாக்க மீமாம்ஸாதகளால் பாண்டித்யம்
பெற்றவர்கள் மற்றும் பல ஆசிரியர்கள் உளரெனினும் ஸ்வாமி தமக்கு
அடைந்தருந்த பாண்டித்யபரகர்ஷம் பரம வலகூண் மெளிபது ஸ்வாமி
யிட்டருளின வியாக்கியானங்கள். அக்ஷரத்தோறும் அதிஸ்டுடமாக
வெங்கும ஓவ்வொரு ஸ்ரீஸலக்தியும் சாஸ்திரார்த்த ஸாரமே
வடிவெடுத்ததென்னொமபடியும், ‘அப்பரமே தண்ணீரே சோறேயறஞ்
செய்யும்’ என்கிற விடத்திற்கு வயாக்கியானஞ் செய்தருளுகிற கணக்
கனே ‘இஃது ஓன்றேயோ இவர் கறறுது. இஃது ஓன்றேயோ இவர்
கற்றது’ என்று வியக்குமடடியும் அமைத்திருக்கையாலே இவருடைய

ஸ்ர்வதோமுகமான பண்ணுதயம் வேறெங்குங் காணக் கிடைக்காத
தொன்று. “செத்தமீடும் வடகலையும் திகழ்ந்த தாவா” என்கிற
திருமங்கையாழ்வாரருளிச்செயலுக்கு முக்கிய இலக்காக விளங்கினவர்
கடவுளுக்கு இமமண்ணுலகில் இந்த வ்யக்திவிசேஷ மொன்றே
யென்னத் தட்டில்லை.

ஸ்வாமி கோயில் சென்று சேர்தல்

இங்ஙனம் கச்சிபாதிபிலே ஒரு ஸம்வதஸரம் எழுந்தருளியிருந்து
அடியார்களை வாழ்த்துகருளி மீண்டும் திருவரங்கம் பெரிய கோயிலில்
சென்று சேர்ந்த நாயனார், அங்குமிடத்தில் வொங்கோதற் குழந்தை
புலனியும் பாலாறுவாரை அங்குதூற் சோராமேயாங்கின்ற வெவ்வேரு
மானுள் செங்காதுடைய திருவுடகச் செவ்வனுருடைய வச்சேஷை கடா
ஷைத்தந்தி டெக்காக வொங்கு வானகமுய்ய அமரமுய்ய மண்ணுய்ய
மாணுய்யச் சமஸ்தபயத் துன்பம்து துயரகல அயல்வொன்றில்லாத
கைப வொர் அகலகிழ்ந்த வொடர்வாழ் அத்த வச்சேஷங்களை அடிய
வர்களுக்கு அங்குமே ததநூர் நின்றுகொண்டு “இருமுடொழுதேத்தி
யெனினால் வொர்கொளவொர்க்கண் தரிசிவொற் கொண் ட” என்கிற
வ்யாசேதச வ்யாஷதாய வொடர்வொதினய நிதய வ்யூதியாக்கிக்கொண்டு
விளங்கிவந்தார்.

ஸ்வாமி ஆசிரம ஸ்ரீகாரம் செய்தருளல்

அக்காலத்தில், ஸ்வாமிக்கு ஜ்ஞாதிகள் பலிருத்தமையால்
அடிக்கடி ஆசனச ப்ரஸங்கம் தேர்ந்து கர்த்த காலனேஷபத்திற்கும்
பெருமாளுடைய மலகலாசாஸனத்திற்கும் இவ் பூறு ஸ்ரீசுத்தவந்தரு
கண்டு கருணாஸ்தாசிரமத்திலே வெறுப்புண்டாக உத்தமாசிரமஸ்ரீ
காரம் செய்தருளத் திருவுள்ளமாய், அப்போது கோயிலில் ஸ்ரீசடகோப
ஜ்யெரென்று பரஸ்த்தாய் ஞானமனுடைய மிகை தன்ருகிலே யுடைய
ராயிருந்த மழைநீர் பக்கலிலே துரியாசிரம ஸ்ரீகர்த்து தம்பெருமானை
மங்கலாசாஸனம் செய்யச்சென்று திவ்வானவிலே, பெருமானும்
இவரை அந்தரீகதருளித் தம்முடைய திருநாமத்தையே இவர்க்கு
ப்ரஸாதித்தருளி [அழகிய மனவொர் பாழுவின் என்றட்டு] கைல மரியா
தைச் சிறப்புகளையுள் வொவொர் பாதம் அதனை ஸ்ரீமங்கை அகமாவை
என்று எம்பெருமானுக்குப் போலே நியமனம் தந்தருளி, பல்லவராயன்

மட்டிதையும் ஸ்வாமிக்ரப பரிசாக பரஸுதித்து ஆனதற்குத் தெர்த்துப் பரிசுயங்களுடனே போகவிட்டருள, அமுதம் மணவாள மரணிகளான நாயனார் பெருமானுடைய திருவானு திரமிய நியமனத்தைத் தீர்ப்பு வழங்கித் துடமேற எழுந்தருளி அழகிய மணவாளனுடைய அநுட பெருக்கிற்கு அத்தமாத்ரம் உகந்து ரோத்தார, அத்தமவத்திலே மரமுனி களின் அப்திமணவபவம் தேசமெல்லாம் பரத்து திகழ, உககம் திறைத்த புகழாளரான மரமுனிகளின் திருவடி வரத்தாலே பலத்தை களில் தின்றும் பலவந்து ஆகாயத்து, ஸ்ரீமத் ராதராகக ஆளவத் தாரீ எம்பெருமானார் முதலான பூருவாசாரியர்களை மேலித்தபெருத குறைதீர் அல்லாசாரியர்களையவரும் இங்ஙனே, புரு தருகேவராக வடிவெடுத்து மேனவ தத்தருள்வதாக அறத்தயிட்டுக் குதாத்தத்களைய வாழ்த்து வந்தார்கள்.

திருமலையாமுலா திருமண்டபம் அமைத்தல்

மரமுனிகள், தம்முண்டயமடத்தில் புருத்தியை ஸ்வாசாரியரான திருவாய் மொழிப் பிள்ளையின் திருமமத்தாலே காலகேசுப கூடமாக அமைத்தருளி, அதில், 'மணவாளம் தம் குரவரீ மொழிகள் உள்ளப் பெற்றேயும்' என்று (அர்த்தயில்) தாயே குருக்செய்தபடி பூர்வா சாரிய தீய்ய ஸ்ரீசூகத்தகே சிபயவர்க்கங்கருத்த பரவசனம் செயதருளி வந்தார். அதே கீதகை தாயிய தாயித் தீயத் தண்டபே எவ்ருதொடங்கி எழும்பியப்பாலாதும் திதசையையே இது அதுகத்திக்கப்பட்டது.

இங்ஙனம் திருவாய்மொழிப் பிள்ளை திருமமத்தாலே திருமலையாமுலாவென்று அமைத்த திருமண்டபத்தாலே, பிள்ளை வேகாசாரியர் திருமணிகளில் தின்றும் "தேமஸ்யம் கணத்த மலா" என்று எவ்ருகண மான சிறப்பப்பெற்ற திருமண்டபக் கொணர்த்து காலகேசு, ஸ்தலத் திற்குக் காப்பிடுவித்து அங்ஙனம் திறை குருகல வாலமாத்ரவ எண்ணி யொத்தருளியிருந்து குருகலகங்கருத் அநாகுத்தாளவதை அடி பணித்தவர்களுக்கு அருளிச்செய்யா தின்றுகொண்ட எண்டிசையும் புகழோங்க வாழ்த்து வந்தார்.

பட்டரீரோன் ஜியர் வந்து ஆகாயத்தம்

இப்படி நடந்து போருங்காலத்திலே 'கே வித்த தாசரப்பன்' என்று திருதாமுண்டய பட்டரீரோன் ஜியர் வந்து மரமுனிகளின்

திருவடிகளிலே ஆச்ரயித்து எம்பெருமானார் திறத்தில் எம்பார்போலே இறையடிமகலதில்லாதே மாதர்ச்சாயைபோலேயிருந்து பிரியாவடிமை செய்துலத்தார். அடியார்கட்குச் சேமனைப்பாக மாமுனிகள் அருளிச் செய்யும் அர்த்த விசேஷங்கள் அனைத்துலகும்பரவ, நாடோறும் பலபல மஹான்கள் வந்த திருவடி ஸம்பந்தம்பெற்று உபய விபூதியிலும் ஒத்தாரும் மிகாரும்ல்லாத மஹாசாரியர் இவ்வெருவரேயென்று அறுதியிட்டு அநுஸந்தித்துப் போந்தார்கள்.

கோயிலில் கந்தபடைபணங்கள் ஆச்ரயித்தல்

கோயிலில் ஐந்தாய் புருஷர்களில் ஒருவராக விளங்கிநின்ற கத்தாடையண்ணனுடன் மாமுனிகளின் திருவடி ஸம்பந்தமே நமக்கு ஸ்வஸ்வம் என்று நினைத்தவர் பெரியபெருமானைய நியமனத்தையும் பெற்று ஸம்பராய் வந்து பாகம்மலவும் திரிந்துமுன்றேற்கு அங்கேயர் நிழலில் நீருநீல வளபாத சூலல்லால் மற்றோர் உயிர்ப் பிடம் நானையது காண்கின்றிலே என்று அநுஸந்தித்துத் திருவடிகளிலே லேறு மடம்பேடே விழுத்து மாமுனிகளின் பரிபூர்ணமான திருவருளைப் பெற்று அமர்ந்தார். உட்காங்கி அவரது திருவடித்தாமரை வளையம் படிக்க ஸேவத்தொகைகாண்டு அங்கு கதைக்கு அந்தரங்கராயிருந்துவந்தார்.

வேடல அபஸையை வரவழைத்தல்

இப்படியிருக்கையில் மாயாவதியான ஒரு பண்டிதன் வட தேசத்தில் நிறுபட அங்கு வந்து, அவ்விடத்தில் ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸமருத்தியையும் உபஸிகளில் மஹிமையாய்க்கண்டு பொறுக்க மாட்டாத அஸபடேசத்தாலே செருக்குமிக்கு அடிகள் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களே அதிகேஷித்துக்கொண்டு, அவ்விடங்கள் என்னை வென்று எடுத்தாந்தத்தை நிலை நிபந்திக்கொள்ளீர் என்று சொல்லி ஒரு தூதுவனே மாமுனிகள் பக்கவில் வாழிபட்டான் அந்த மாயாவதி யானவன் முன்பு 'வேடல் அபஸை' என்னும் ஸ்வாமியின் சிஷ்யரைய வைஷ்ணவோத்தமனாயிருந்து ஸஹவாஸ தோஷத்தாலே கெட்டு மாயிமதத்திற் புகுந்தவனாகலால் ஆருடபதிதனை அவன் முன்னே போய் நிற்கவும், திவ்யஸூக்தி ஸுநாஸ்வாதத்தை விட்டுக் கருவிலே திருவிவாத அவனோடே வாதுசெய்யவும் விரும்பாத மாமுனிகள் வாதால

பிரதிவாதி யங்கரம் அண்ணலுடைய செய்தி

ஸ்ரீகாந்தபிரியக் தபனவாதாசாயஸ்வாமிபக்கவிலே சிலகாலம்
 வேதாத்த சுவணம்பண்ணி 'பரீதவாதிபயங்கர!' என்கிற விருத்தையும்
 பெற்று விக்கியாதாய விளங்கி நின்ற அண்ணன், சிந்துகாலம் திருவேல்
 கடமலையில் வாழ்ந்து அப்பாறுக்குத் தொண்டுகூண்டு அழகுமுண்ண
 வேறுமென்று கருதி அங்கே சென்று தாடோறும் ஆகாச எவ்வையி
 லிருந்து திருவாரகனத்துக்கும் திருமந்திரனத்துக்கும் தீர்த்தம்
 கொணர்ந்து ஸமர்ப்பிக்கிற ஸகலசீயத்தின் ஸாரியிருத்தார்.

இப்படியிருக்கையில் ஒருநாள் கோயிலில் தீயும் மணவாள
மாழனிசனின் திருவு ஸம்பந்தமானவொரு சம்பவத்தி திருமணக்கு
எழுந்தது, அங்ஙனம் அவையி றிவரும் பரிசுத்தரூபேந்திரசேனாவ
முதலானதுகூட அன்னி னைத்தித் தமது தம்மாளினையிலேயிருத்தி
வாழ்ந்ததைச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கையில், அவர் மணவாளமாழனி
சனின் மனையவன் சேஷபக்தர் - நத்தமுனக்க அவற்றைச் செவிமடுத்த
அங்ஙனம் பரிசுத்தியுத்தராய், இன்னும் சொல்லாய சீமாயோ!
என்று கோபமுடன் அந்த தீயப் பண்புடையவர் சொல்லுமாறு
வேண்டி அவருடன் ஸ்ரீமதாய்தன் சென்றுகொண்டே மற்றுள்
கூடியில் ஆகாசவாகனக்கு நித்தியம்போகப் பழுத்தருளி தீயவனுடன்
எங்களை திரைவேராகித் திருவேங்கடமுதலாயர் திருவாராதனத்துக்
காகத் தீர்த்தத்ததைக் குடபத்தில் ஸ்ரீத்தெருத்துக்கொண்டு திருவா
னக்கி கெழுத்தருளி மணவாள மாழனிசனின் மலர்வந்தருணத்திய
பரவசம் உருத்தாய்முத் திருமந்தனையையுத்தித் தீயவனுயிர்நிக்கே
லாவகாசராய் துருத்துகொண்டு பரிமா தாவயமகளால் தீர்த்தத்தை
ஸம்பஸாதிக்க உயர்ந்துக் கொண்டு ந்தாயில் திருவேங்கடமுதலாயர்
ஸர்வனியேனையுடன் அத்தாச் தாக்க விரைந்தொடியுத்துத் திருவ
ாரதன காகம் உருத்தொடியும் துடைய தீயராவ விரையித்
திருவாறு தாய்நின்றவன் தீர்த்தக் கு தினது துடைய கொடும் என்று
திருநாமக்கொள் அந்தத் தீர்த்தக் குடபத்தைப் பரிமா ஸம்பஸா
மின்றைய பலாதாராத வாய்க் பெருத்துக்கொண்டு சடக்கெனக்
கோயிலுக்குப் போய்விட்டார்.

அவதாவதால் இன்று இப்படி அபரஃபட நேர்ந்ததே
என்று அண்ணல் அருடசித்தர்க்கொண்டே பரிமாற்றியுய்க்கிறார்.

பெருத்துக்கொண்டு மிகவும் விநாபது வந்ததின்கு எடுத்தநன்வதற்
குள்ளே திருவாராதனம் உபத்திபித்து நடந்ததொன்றை நிகழ்ந்து
அஞ்சி நடுத்தி வினயத்துணை மன்னி சென்று போதா பாயன
தாய்வயல்லை அஞ்சலி தந்தி கொடுத்துவிட்டு வெளதி வெளியே
தந்தையிடம், அதுதந்தையிடுக்குநிலைநாத் தேர்வுநிக்குத் திருவள்ளு
கொண்ட திருவெங்கட முடையான் 'காரி அண்ணனே' இன்று நீ
கொண்ட தந்தைம் தம போதயவாரதிநாடு: இத்தனை நாளம்
போவதற்கே இன்றைத் தந்தைத்திடம் குடியும் பிரிந்து விடுவான்
மாயிராதன்று காணும்: மறுமுடையதிருநகரத்திக்குநா உத்தரிக்குநா
இவ்வளவு தீர்வாருத்தம் வளர்வதில் என்று வந்தகருநகர அருளிச்
செய்ய, அத்த தீர்வ ஸருத்தியைக் கோர்வாந் அண்ணன் பரம
விநாபதராய் மாயிராததாய் மொன்றுமே தோதிருநகரம் இன்று
திருமலையால் இவ்வளவு திருவள்ளுமுக்கு உருளிச்செய்து காண
கொண்டு' என்று விளக்கித்து மணவாள மா முனிகள் மாயிராததாய்
கண்ணி செவியேற்றுக்கொண்டு இன்று இத்தத் தந்தைம் தந்தை
மனவையால் அத்த உத்தராதராய் வைவாரதாய்மொன்று உத்தர அநி
செய்துக்கு அடியால் விண்ணுமென்று அறுதியிட்டு அது முதலாகவே
மாயிராத விநாபம் போலிக்கொண்டு வெணுமென்று கருவரைவர்
அக்கரிக்கப்பெற்று இவ்வுத்தராய் அதுதீர்வதிருநகரமாய் தந்தி
இத்த மதோரத்தது மொத்தமாய் சென்றுமொன்று திருவாராதனம் தந்தி
தயமனம் பெற்றுக்கொண்டு, மணவாள மா முனிகள் திருவடிவளியே
ஆதரவித்து உவவதாக அவருநின்றும் மூடியிருந்த உத்தரத்தின்
பெருமான் கோலின்கே வந்து சேர்ந்த மாயிராததாய் திருவார
கொழுவு ஒன்றின்குநாந் அங்கே தயக்கி களித்திருந்தார்.

ஏற்கெனவே மாயிராததாய் திருமலையால் புறப்பட்டு
மீதவண்ணவர்கள் மணவாள மா முனிகள் சென்று
சேர்ந்தார்கள். மாதந்திக்குமாக அண்ணன் அங்கே வந்து
தருளி விருத்தி செய்தபிறித்து பெருத்தித்திட்டு மாயிராததாய்
கண்ணி செவியத்து மாயிராததாய் திருமலையால் தந்தார்கள்.
அண்ணனும் அதனை ஆதரவுடன் பெற்று வாசித்தார். மாயிராததாய்
பரவாராய் அத்த திருவாராதனவர்கள் நெருக்கி மாயிராததாய் இன்று
அடியேனுடைய மனவையால் உத்தரவாய் மாயிராததாய் மாயிராததாய்
நெருநாளாக விருத்தித் திருமலையால் நின்றும் கொண்டு ஏன் மணப்பட்டு

இங்கேற விடை கொண்ட அடியேனுக்கு இன்று இந்தத் திருவாரணத் திருமுகம் கிடைத்ததானது * வேர்ப்பாதங்கு செயதனை கோலநீயன் * விதிவாய்க்கின்ற வாய்க்குங்கனலர் * மரின் தவமுடையோன் * இப்பாதி அதுவந்தானங்களைச் சொல்கின்றது; * மா முனிகளின் தர்மேதுக விஷயிகாரத்திற்கு இலக்காகப்பெற்ற அடியேனுக்கு ஆறும் நிகரிலை; தல்லது; கெடுத்தாரம் வந்த நீயகள் பேர வாய்தந்தோனாதலால் சீறிது இங்கே விசர்மித்தல் நன்று; பேரநுள்ளனுடைய நியமனம் பெற்றுப் புறப்படுவோம்' என்று சொல்ல அவர்கள் மிக உபசரித்து விசர்மிக்கச் செய்தனர்.

அண்ணன் மறுநாள் காலையில் அந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடன் பேரநுள்ளனாத திருவிடி தொழுது நியமனம் பெற்றுக்கொண்டு அன்றை வகுநாமாய்ப் புறப்பட்டுப் பண்ணத்திலே திருவங்கம் பெரியபுகையிலுச்சென்று கிடடி தீத்யாதுஷ்டானங்களை நிறைவேற்றிக் கொண்டு மாதிகளின் திருவடிவாரத்திற் சென்று சேர்த்தார். உதயிநாடு உயம்போல் ஆர்வம் பெருக வந்துசேர்ந்து வேற்ற மரம் போலே வட்டித்து மூத்த நுகமாட்டாமல் பூசத்துக்கிடக்க, மா முனிகள் வாரியெடுத்தனோத்து யோ உகேஷம் விசாரணை செய்தருளிப் போரவும் உபலாபித்தார்.

அப்போது திருவாய்மொழி ஈடு முப்பத்தாறுவர்ப்படியில் * ஒன்றுந்தேவுப் பரவோசம் கா உகேஷம் நடந்துகொண்டிருந்த ஸமயமாத லால் மா முனிகள் தம்முடைய ஸகல சாஸ்திர ப்ரஸாங்கமும் செவ்விர தாக விவங்க கங்காப்ரவாஹம்போல உதயவர்த்தருளக் கேட்ட அண்ணன் "ஆழ்வார்கள் பதின்மரும் ஸ்ரீமத் தாதயா நயதிவராதிக ளான ஆசார்யர்களையெட்டுருங்கேதிரண்டு அவதர்த்தபடியே இது!" என்று அறம்பிட்டு உபத்யாஷி நான் வந்துயா? என்று கணக்கிலே வாயாரத்துதித்து வட்டித்து கொண்டனிட்டி "அடியேனையும் ஆட்கொண்ட ருளவேற்றுமீ" என்று கைகூப்பிப் பிரார்த்திக்க, அதற்கு மா முனிகள் சாடுக்தயாக * நீர் பரதிபாதி யங்கார்; நாம் ஸாது; எங்கனே கூடுவது? * என்று புனிதமுதவலோட்டமருளிச்செய்த, உடனே அண்ணன் ஐயோ வென்று அலமத்து கொண்டன் ஸமப்பித்து, * ப்ரமித்தா பரகேஷஷு ப்ரவாதி ப்ரயங்கர்; சூகைஷணயாதம் கோஷஷு * தந்தை இரீ கீர்குது; * என்று விண்ணப்பம் செய்து, 'இத் திருவிடி ஸமத்ததமல்லது பான்யே னுக்கு உயவபாயம் மரஞென்றல்ல' என்று கண்ணீர் பெருக நின்று

ப்ரகீர்த்திக்க, மாழனிகளும் இவருடைய ஆத்மகுண ஸம்பத்திக்கு அதிசயித்து இவ் சாடைய பரார்த்தனைக்கெத திருவுள்ள முகந்து ஸ்கந்தம்பரான விவிகதாபஞ்ச ஸம்பஸ்காரங்களை பரஸாதத்தருளி, ஸ்வஸுண்ணவதாஸம் என்று வலமுண்ணமான தாஸ்ய நாமத்தையும் ப்ரசாரப்படுத்தி மாருள ஆண்ணன் கருகார்க்காரப்.

"போதச்சிவத்து பரிசுபயீர்ப்புருக்கனித்த
கீர்க்காமத்தத் தீரெனாடிச் சிந்தையேன்
முத்தமாய்ந் தானவானியாத் யினிசைதரும்
பாக்கமரமங்க கண்டி னெனகூடி பாரிவரீமேய"

என்று விண்ணப்பஞ்செய்து இப்பகரத்தையே முதலாகக்கொண்ட அமலனதிருவான் என்கிற சீடத்தாகத் வந்துந் தித்து அமறுமுதல் மாழனிகளின் திருவடிக்கட்கு அந்த வகைய வித்தித்து ஸகல தீவ்ய ப்ரபத்த ரஹஸ்ய ஸ்ராகமவான வகையாய் அதிகரித்துக்கொண்டு க்குருகார்த்தராயிருந்தார்.

மாழனிகளின் திவ்ய தேசயாதநிறை

ஆழ்வா திருநகரி முதலான திவ்யதேசங்களேற வெழுந்தருளி மங்களாகாஸனம் செயது வரவேறுவானது அநிதவசங்கொண்ட மணவாள மாழனிகள் நம் பெருமான் தருவடி களில் நயமனம்பெற்றுப் புறப்படடுப் பயணகதியில் ஆழ்வார் திருந்தாய்ந் சென்று சேரித்து அங்கே சிலகாலம் எழுந்தருளியிருந்து அடிவந்தார்த்த அருமபெரும பெருங்கிளை அருளிச்செய்தமொன்று வாழ்கிறவளவிலே, ஆசார்ய ஹருதயத்தில் "ஐந்தத் தரித்தர்களும் மேலேயாதே ஆந்தத் ஷஷ்டிகளுக்கு உதயம்" என்கிற ஆணைக்கு ஸ்வரஸமான சொருளி தெளியப பறவேனுமென்று ஆறாயுடைய 12. திருநாயகணபுரத்தில் 'ஜநந்யாசார்ய' என்று நான் கதரான ஆவா என்னுள் ஸ்வாமி பக்கலிலே கேட்டால் தனக்கு தெளியலாம என்று சில பெரியார் சொல்லுகேட்டு அவ்விடத்தேற வெழுந்தருள்வதாகாமோரதித்திருந்தார்.

திருநாராயணபுரத்து ஆயபககலிலே அந்தம கேட்டது

அவளவளவிலே அந்த ஜநந்யாசார்ய மாழனிகளின் ப்ரபாஸ விசேஷங்களைப் பரக்கக் கேட்டிருந்தவராயதாகமே கோயிலிலே சென்று மாழனிகளை ஸ்ரீர்த்து வருவோமென்று புறப்படடு ஆழ்வார்

தீருந்நாயிலே மாமுனிகள் எழுந்தருளியிருக்கிற ரென்பதறிந்து அங்கு எழுந்தருள் அப்போதே இவ்வாறு சேவையுடைய மாமுனிகளும் திருநாராயணபுரம் நோக்கிப் புறப்பட்டு ஸ்வஸ்பதாரம் எழுந்தருளியிருக்க, இடையிலே திருவர்க்கும யாத்ருச்சிகஸங்கத்யுண்டாக, மாமுனிகளும் ஆய்வுக்கலிலே தம் மனைய மதோரதத்தை விண்ணப்பஞ் செய்து ஆசார்ய ஹருதபத்தின் அந்த வச்சேஷங்களைக் கேட்டு உவந்தார். அப்போது மாமுனிகளின் ஸ்வதோமுகமான வைதுஷ்ய விச்சேஷத்தைக் காட்டு வஸமயஸ்திமதரான ஜநந்யாசார்யர்

‘புதுயிர் எழுந்தத புண்ணியனோ? பூங்கமலம்
தாது மகிழ்மையின் தானெனோ?—துது
பந்த நெடு மனையானைய மாமுனிகள்
வந்தையிவ ருளினும யார்?’

என்கிற கண்ணியை யாக்கிச் செய்து மாமுனிகளை விலகுகளுவதார வ்யக்தி வச்சேஷமாக எங்கும் பரவித்தாட்டுகதிப் போத்தார்

மாமுனிகளின் மடத்திலே தீக்கொளுவுதலும்
மாமுனிகள் ன ப்ரபாவபரகாசமும்

மாமுனிகள் தமையம் திருக்குருகில் அகமகிழும் தொண்டர் வாழ அட்புதயாத பரவாத செய்து போதாதன்று கொண்டு அபரிமித விஷயஸம உத்தபுடலோ வாழத்தரு நயகாலத்தல் இப்பெருமையைச் சிறிதும் பொறுக்கக்கூடாத ஆசார்ய புந்நாகா கிசர் ஆஸாரமான துராலோசனையைச் செய்து மாமுனிக் எழுந்தருளியிருக்கிற ஒவ் வமச்சான் மடத்திலே நெடுநிசியில் தீக்கொளுவினார்கள். அப்போது மாமுனிகள் தமையுடைய பரபாவத்தாலே அவ்வழல் தட்டாதபடி திருவனந்தாமல விலகுவெடுத்து வளியேற மடம் வேகிறபடியைக் கண்டு தோகத்தருகம சதமகா துள கே வந்து புத்தி நிற்க அந்த அட்புத சர்வமைய முதலக்கொல்ல நம அறந்து வயத்து உகத்திருந் தார்கள்.

இவ்வளவே சிலத்தோறிகள் மடத்திலே தீக்கொளுவினார்கள் என்கிற செய்தியை அரசன் கேள்வியபட்டு விசாரணைசெய்து அவர்களைமெல்லாம் தண்டிக்க நினைத்திருக்கிற வளவிலே, மாதா னைத்தி பரவலே தவிர தந்தையாபாதம் தவிர பூத்தய பவந்த

மறைத் தொழை எயல்ப கொழுந் துறாஃ இங்ஙனநி ப்ரியசுகதிகளை அநவ
தமம் அமுஸத்தையுக் கொண்டும் கேட்பார் மனங்கதைய வணர்த்துக்
கொண்டும் போகுந் தாம் இந்த ஸ்ரீவைஷணவர்களை தண்டனைக்கொ
ஆளாக்குவது: என்று நடித்து மாமுனிகள் அவர்கள் கற்றாற்றுகை
களையும் தண்டிக்கத் தகாதவர்களென்றும் அரசாங்கு அறிவித்து
அவர்களைக் காதற்குள்ளின்று உபநயித் அவர்கள் திரத்தியும் வீசேஷ
கடாசனம் செய்துள்ளி அவர்களும் திருவடி பணிந்து வடத்துசோமறு
திருவள்ள முவந்தருளி னார். சூரத்தாமரவனிலும் வீரதோன் இம்மறா
ருணத்தனத்தகண்டு அந்நொருந் காலப்பித்தாக்கள்

திருக்குருகூர் முதலானவிலுள்ளவர்களில திருபணிகள் செய்வித்தல்

அத்த நாட்டுத் துதிபதியாயிருப்பானொரு ஸ்ரீமதாபு மாமுனி
களில் வையபவாதையவர்களை யெல்லாம் கேட்கும் கண்டும் மிகவும்
சுடுபாடுற்றத் திருவடிகளிலே வந்து வந்தும்பனாய் ஸ்ரீமதாயித்திருந்து,
ஸ்ரீசுடனோபதாஸன்' என்று நாமமிடப்பட்டற்று, அருளிச்செய்யும் தல்
வார்த்தைகளைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்து, அவையாங்கு விவரமு
ருமனை கைங்கீயங்களை தியரித்தருளவேறும்' என்று பிரே'த்தித்து,
அங்கனமேநியமையி பெற்றுப் பொலிந்துநின்ற சொன் திருவள்ளத்துக்கும்
நம்மபூவார் திருவள்ளத்துக்கும் உட்பாடப பல வ திருமண்டபத்
திருப்பணிகளை நடத்திவைத்தான் காளமேகன் திருமண்டபம் அழகிய
மணவாளன் திருமண்டபம் என வழங்கப்பெற்றதற்கும் திருமண்டபங்க
ளெல்லாம் அவ்வரசனையுடைய திருப்பணிகளென்பர் இங்ஙனமே திருக்
ருங்குடிமீதும் திருவேங்கட முண்டபம் எனப்போரு பரமபகவதனை
வீசேஷ கடாசனத்திற்கு இடக்காக்கியருளி அருள்க்கொண்டு அவகே
பல திருப்பணிகள் செய்வத்து மற்றுமுள்ள பண்டிதர் தித் திருபதி
களிலும் இங்ஙனே கிலகாலங்காங்குத் தந்து ஆங்காங்கு துபாஸிகளைக்
கற்பித்தருளித் திருப்பணிகளும் தீதீட மங்களாசாஸனமும் குறையற
நடக்குமாறு செய்தருளினார். ... ..

மாமுனிகள் திருவரங்கம் சென்று சோதல்

இங்ஙனம் பண்டிதாட்டுத் திருப்பதிகள்தோறும் வாழ்த்து
ஆங்காங்கு அடிபணித்தார்க்கு அத்த வீசேஷங்களைப் ப்ரஸாதத்தருளி,

கைக்காயத்திற்குக் கடவுள்களையும் கடவுளடித்தருளி அத்தகத்தெம்
பெருமன்களுக்குச் சிறந்த சிறப்பினை நிறைத்தோங்கும்படி செய்தருளி
வாயுநாயி தம்பவந்து வித்தாநாயித்தாயி என்பதெய்யங்கள்
சேனனத்தைய அநியமித்து நாயக்கத் தானையையான் கொலையுமணி
மரபும் முத்தத்தாமழும் முடிவில்தோ நெழும் நிலமேனியின்
சேனனைய தெடுங்கலாக் கட்டுப் பித்திருக்ககிலமையினாலே
விதைத்த திருவாய்க்கம் பெரியகோயிலேற வந்து சேர்த்தாயிற்று.

எறுமலியப் பா வந்து பணிதல்

தீர்த்துணைக்கு அருகிலுள்ள எறுமலியன்னும் அக்காரைத்திலே
தோன்ற எறுமலியப் பா என்று பரவித்தாய் விதவாறுபித்த தேவ
தாறுசாயி கோயிலை நம் பெருமானு ஸேவிக்க விடைகொண்டு
அங்க அண்ணன் திருமாளிகையில் தங்கியிருக்கையில் அம்மண்ணு
ளேடுகூட பாடிகளின் காலகோப கோஷ்டியிலும் அந்நவிக்
பாக்கம் பெருந் அப்போது மாழனிகளின் ஸாந்தோழகமான
பாழ்நா விசேஷத்தைக் கண்டு களித்தும் அவர் திருவடிகளில்
ஆசிரியக் பாக்கியிடாகம் வினையாமையாலே மாழனிகள்பாடே தீர்த்த
பரவாதங்கலம் பெருமலே தம்முடைய ஓதுக்குத் திருப்பிவிட்டார்.

அவரே திட்டமிட்டாறுடைனங்களை நிறைவேற்றிக்கொண்டு
பெருமானுக்குத் திருவாராதனம் கண்டருளப்பண்ணப் புகுந்து தம்
திருவாராதனமான சேவார்த்த திருமகன் ஸன்னிதியிலே தெண்டன்
ஸம்பபத்து செவ்வகையாபாஜி 113! என்று அநுஸந்தித்துக்
கொண்டே கேயலாந்நவர் திருக்காப்பு நீக்கப்புகத் திருக்காப்பு திறக்கப்
பெற்றதகலை; பின்பு பலவாறு உரையங்கள் செயறு பாத்ததும் ஒருபடி
யாலும் திறக்கப் போகாமையாலே பரம தக்க மயங்குதராய் அழகு
செய்யவல்லே 'இது என்ன ரபசா பட்டு' என்று மனம் கொத்து
முசித்துக்கிட்டார். அன்றிலில் அவருடைய கணலில் சேவார்த்தி
திருமகன் ஸேவைத்தருளி "தங்க ஆருயிராய் உலகுக்கு ஒருயிரான
மணவாளமாழனிகளின் திருவடிகளிலே ஆசிரியாதே மீண்டு வந்தீர்
கையாலே உலகு நாம் கதவுநிறக்கிலோம்; திருவனத்தாழ்வான்குளே
அவராக வந்து அந்நித்தமம் அறிவீராக; அவர் திருவடிகளில்
பெற்று ஆசிரியத்தத் துய்மைபெற்று வந்தாலன்றி உமது கையால்
நாம் திருவாராதனம் கொன்னக் கட்டுமாமல்லோம்; உடக்கொணப்போகீ!"

என்று நியமித்தருள, அப்பாவும் துயிலெழுந்து விஸ்திராய் இவ்வதிசயத்தை அன்பர்களுக்கு அறிவித்து அப்போதே புறப்பட்டுப் பயணகதியிலே நம்பெருமாள் ஸானிதி சென்று சேர்த்தார்.

அப்போது மணவாள மா முனிகள், ஸன்னிதிக்குச் சென்று மக்களாசாஸனம் செய்தருளப் புறப்படும் அவஸரமாயிருந்தது அப்பாவும் அவ்விடத்திலே மா முனிகளைத் திருவடி தொழுது அபரூபாய் விசேஷகடாஷத்திற்குப் பாதிருந்தாகி காஷணம் தமமுடைய இல்லத்தில் நடந்த செய்திகளை யெல்லாம் விண்ணப்பஞ்செய்து வேரற்ற மரம்போலே திருவடிகளிலே விழுந்தது மராத ஷாணைய செய்துகொண்டு 'இனி அடிபெணுக்கு இத்திருவடி நிழலொழியப் பதவிடம் வேறொன்றில்லை; உதெற்காடி நீங்கள் மராதே அக்காணிச் சேவகத்திற்கு ஆட்படுத்திக் கொண்டிருளவோனாக' என்று நிகவர பிரார்த்தித்து மா முனிகளின் நிரவக்ரஹமான அநுக்ரஹத்தைப் பெற்றுத் திருவிடச்சிவியும் பெற்று. அன்று தொடங்கி எகலாந்ததங்களும சிஷைக்கப்பெற்றுக் கிருதார்த்தராஜர்.

இவர் பரமபத்தி பரிவாஹருமாய் மணவாள மா முனிகள் விஷயமான காவ்யநாடக சம்பந்த ஸ்தோத்தரங்கள் முதலான பலவும் மணித்தார் தாளடைவில் இங்ஙனே டலபல மஹான்கள் அடிபணித்து அறியாதன வறிவிக்கப்பெற்று கிருதார்த்தராய் உஜ்ஜீவித்துப் போருவார்களாயிருந்தனர்.

அரங்கேசன் திருமுன்பே ஈடு அருளிச் செய்தல்

மணவாள மா முனிகள் இங்ஙனம் அபராதனா வாய் பொலிய சிஷ்ய ஸம்பத்துடனே வாழ்ந்தருளங் காலத்திலே ஓநாள் ஸ்ரீரங்கநாதன் மா முனிகளுக்கு அருளியாடிட்டு ஜியரே' தா'ளா முதலாக தமமுடைய பெரியதிருமண்டபத்திலே நம்முடைய தருவாய் மொழியை ஈடு முபபத்தாருயிரம் முதலான வயாக்கியானங்களுடனே ப்ரவாக்யம் செய்து கோரீ' என்று நியாஸனம் ஸாதக்க, மா முனிகள் மஹாப்ரஸாதமென்று உகந்து அப்படியே மறுநாள் தொடங்கி, 'கங்காப்ரவாஹமோ? அல்லது கங்கையே புனிதமாய் காண்ப்பெருக்கோ?' என்னலாம்படியாக மிக அற்புதமாய்த் தமமுடைய விசேஷவாச்சிகாமணித்வத்தை நன்கு நிலைநாட்டிக்கொண்டு பரவசனம் செய்தருளத் தொடங்கினார்.

அப்போது பொருமா ஸ்தம் தாச்சிமாருடனே கூட திவ்ய எம்மஹா ஸனத்திலமர்ந்து, அச்சேர்த்தியை அருபலிக்கிற அயர்வறுமமரர்களான திருவனந்தாழ்வார், பெரியதிருவடி, ஸ்ரீ ஸேனாபதியாழ்வான்கிற நீத்ய ஸூரிகளோடும், வைகுத்தத்து முனிவரான நம்மாழ்வார் தொடக்கமான ஆழ்வார்கள் பதினமரோடும் அணியரங்கன் திருமுற்றத்தடியு ரோடுங் கூடப் பேரோலக்கமாக விருந்து "ரங்க ஐத்யரமேகமேனம அக்ரு ணேத்" என்னும்படியே ஒரு ஸம்வத்ஸரமளவும் ப்ரஹ்மோத்ஸவாதி கஞ்ஞபட ஸகலோத்ஸவங்கையுப் திறத்தித் திருச்செவ்வூர்த்தும்படி யாயிற்று.

இங்ஙனம் ஒரு ஸம்வத்ஸரகாலம் இடைபூட்டுநீற்றமீன்றி இனிதாக நடைபெற்றுக் காலகோபம் தடைக்கட்டியாறும் நாளொன்று நேர்த்தது என்று அழகியமனவாள்ஸ் திருவுள்ளத்திலே ஒரு தோற்றம் நிறத்தது அதாவது 'நம் விபலாவதாரங்களிலே சில பெரியார்களிடத்தில் பணித்திருக்கப்பெற்றும் அங்கே ஆசார்ய குண பூர்த்தி யில்லாமைமாதே தெர்சு குறையுற்றுத் தனம்பரியேகிடக்க நேர்த்தது. அக்குறையெல்லாம் தீர இப்போது இந்த ஸதாசார்யப் பேறு நமக்கு வாய்த்தது மஹத்தான வசேஷமே; இங்ஙனம் நமக்கு நேர்த்த மஹாபாக்யம் நீநீழிகலம் இந்நிலவுலகத்தில் நிலவுப்படி இந்த ஸதாசார்ய விஷயத்திலே ஒரு கிஞ்சித்தாரம் செய்யப்பெற்றேமாத லேணும்; இந்த ஆசார்ய சிகாமணிக்கு ஒரு சிறந்த தனியணிட்டு அநாதத் திருவோலக்கத்திலே விண்ணப்பஞ்செய்து அதுதனக்கு உலகம் நிறைந்த புகழுண்டாய்ப்படி செய்வோம்' என்கிற திருவுள்ளம் உண்டாயிற்று.

வஸதுது: || 11 || 119 அபகிவிச்சேது: || இங்ஙாதி ப்ரமாண கதியீன் படி தனியார் அநுஸந்திக்கை சிஷ்ய க்ருத்யங்களில் கலியானதானக யாலும் ஸ்ரீரங்கநாதன் மா முனிகன்படே தான் வறறித்த சிஷ்யபா வத்தைத் தேசமெல்லாமறியச்செய்ய விரும்புடையாலும் இங்ஙனே திருவுள்ளம் தோன்றிபது சொலப்பெற்றுந்நும்.

ஸ்ரீசைலேசத திருநமந்திரம திருவவதரித்தல்

அன்றைக் காலகோபக் கோஷ்டியில் "அவாவிலத்தாதி யிப்பத் தறிந்தார் பிறத்தாருயர்ந்தே" என்னுமளவாக வியாக்கியானத்தை

திருவழித்தருளி, மேலே சீரும் சிறப்பும் தடைபொறுத்த வேண்டிய அவஸரம் ப்ரார்த்தமாகையில்

[அழகிய மணவாளம் நாயுற்று பிரபலம் அயந்த அந்நகரமாவது கோமையூண்டு கணிகையாகக் கோடிபுரிமடயின் வந்து, அவ்வாறாக இக்கணிகையையும் அடியம் அன்னும்படித்து வகடப்பி நீற்று]

ஓதவகை நயவார்த்தம் தீயத்தயிதி அருளினவெ, பந்தர் பாவனம் எத்த நயவார்த்தம் மூர்தம் என்சிற தனியனை வின்னப ஏதெய்து மறையு இவ்வதிசைத்ததை நோக்கி அனைவரும் வியத்தனர்.

இங்ஙனம் நெய்வலாகக்காத திருவவதரித்ததாய்ச் சிறந்த மந்திர மென்று போற்றப்படுமதான இத்தனியனை பகவதாஜனருயின்படி சிஷ்யவர்க்கங்ககள் டட்டேசலை கொண்டு மந்திர காப்பு சாத்தி அரவணைத்துயிலும் கடல்திறக்கடவுளெந்தையின் திருவடிவாரத்திலே ஸமர்ப்பித்தெடுத்துத் தட்டியே வைத்துச் சிறப்பாகக் கொண்டாடினார்கள். வேதத்திற்குப் ப்ரணவம்போலே தீராவிடவேதாநுஸந்தானத் திற்கு இத்திருமந்திரமே முதலும் முடிவுமாகக் கடவதென்று பெரும னுடைய நயமனமும பங்காக வாய்த்தது.

பெரும்பு சிஷ்யர்களால் வாயிழி திருவாய்மொழியின்னை மாதவரால் வாரும் என்று தெட்டி வாயிழித்தருந்தும் அங்கநாத னுளையின்படி பணிக்கப்பட்டு, அகலா யதுஸந்திதகே எங்கும் அருளிக்கெயல் ஸேவை தலைக்கட்டுகவென்று தியமனமும அவதரித்ததாயிற்று.

பிறகு மாமுனிகளை அழகியமணவாளன் அருகிலுமுத்து அநவதிகமான சிறப்புக்காகத் தந்தருளி, கோயிலோத்துக்கொத்தும் ஸகல வரிசைகளுடனும் திருவிதி வலமாக (மாமுனிகள்) மடத்திலே எழுந்தருள் பண்ணுவதற்கு உத்தேசித்ததால் ததா சீமா விஜயம் ப்ரமுமோத ஹம் என்கிற கணக்கிலே உள்ளம் பூரித்துத் ததார்த்தனய விளங்கினன்.

மாமுனிகள் திவ்யஸூகதிகளருளிக் செய்தல்

ஏற்கெனவே அவதரித்துள்ள பூர்வசாரிய சிவஸூகதிகளை ப்ரவசனம் செய்தருள்வதிலேயே மிகந்த அருதிலைச நுடையதான மாமுனிகள் ஸ்வதந்திரமாகச் சில கீதங்கள் இட்டருளத் திருவுள்ள முடைவாரவர்களுடையானும், இவ்வவர்கள் பாக்ய பரிபாக மடியாக சிஷ்யர்களின் ப்ரார்த்தனைக்கணங்கியும் பகலந்தம் மனதனை முன்னிட

தாறுவேர்ப்பட்டி கிராம நளிச்செய்த தாமஸ் ஸ்பாக்கியானங்
களுக்கும் பி.மாணவன் சென் ஸ்கூலரிடமிருந்து, திருவாராதன
ப்ரயோகமென்று திருவாய்மலத்தருளினார். உபதேசத்தினமையி
தருவாய்மலம் தூர்ந்ததால், ஆர்த்தி எவ்வாறு தமிழ்ப் பிரபந்தங்
களாசிச்செய்தார். மேலாஜாபங்காபுரம் யதிராஜ விமலசூ
ரமாரிச்செய்ததால் கிழி நன்றிகளிடம் அற்றம் ஸ்ரீஸூக்தி
விசேஷங்களுடையகல் களாடுகொளவது.

மாணிகள் ஸ்ரீஸ்திப டெருமை

[illegible]

வந்துது. இன்னாசிய நுட்ப ஸ்ரீலகத்தினை ஸேவித்தபோது இக்கொரு வாகக்கல் வாயை வைத்தால் எந்தெந்திடத்தே உயர்ந்த தீயபடுதது. இதுபோலத்தே "கடா ஓரி விஷமே" என்ற ஆளவந்தார் ஸ்ரீலகத்திக்கு வகுத்தமாதிரி உதகமேலும் உற வான முண்டாகறதென்பார் வேறெல்லாம். பல உதகமேலும் உதகமேலோ நுட்ப நூல்களைக் காணும் போது அவரவர்களுடைய நோனத்தை அளவிட்டு அறியும்படியாக

வுள்ளது; மணவாளமா முனிகளின் வியாக்கியானங்களை ஸேவரிக்கு மளவில், திருவடிபயப்பற்றிப் பெருமானருளிச் செய்த திருவாக்கே நினைவுக்கு வருகின்றது, *நாற்றுக் வேதவித்தஸ்ய நாயஜுர் வேத ஞானின*, நாஸாமவேதவிதுஷு: சக்யமேவம் ப்ரபாஷிதம், நாதம் வயாகரணம் க்ருத்ஸ்தம் அதேந டஹுதாச்ருதம். பஹுவ்யாஹரதாதேந ந கிருசிதபசப்திதம்* இத்யாதி வால்மீகி வாக்கும், * இல்லாத வுலகத் தெங்கு மீங்கிவனிசைகள் கூரக், கல்லாத கலையும வேதக்கடலுமே மென்னுங் காட்சி, சொல்லாலே தோன்றிற்றன்றே ஆர் கொரிச் சொல்லில் வல்லான்? வில்லார் தோளினிய வீரீ விரிஞ்சனோ விடை வலானோ? என்ற கம்பர் வாக்கும் உணமையில் மாமுனிகள் விஷயத்தி லேதான் பொறுத்தக் காணலாமென்பது அநுஸரையுக்களின் அநவத்ய எரித்தாந்தம்.

அஷ்டதிக்ஷ சிஷ்யவர்க்கம்

மாமுனிகளின் திருவடிகளிலே பல்லாயிரவர் ஆச்ரயித்து உய்ந் தார்களென்னும் ப்ரதாந பரிக்களிதர்களான சிஷ்யர்கள் அஷ்டதிக் கஜங்கொண்டு ப்ரஸித்தர்

வானமா டலை ஜீயர்
பட்டச்சிரான் ஜீயர்
திருவேங்கட ராமாநுஜ ஜீயர்
கோயிலண்ணன்

பிரதிவாதிபயங்கர மண்ணன்
எறும்பியப்பா
அபபிள்ளை
அபபிள்ளர்

என்று மூன்று ஜீயர்களும், ஐந்து க்ருஹஸ்தர்களும்

வைபவ நிகமநம

எமபெருமானார் வைபவமபோலே மாமுனிகளின் வைபவமும் மாகடல் போன்றதே; பக்தர்கள் அநுஸந்திக்க இவ்வளவே போது மென்று ஸம்சேஷித்தபடி. "அடியார்கள் வாழ அரங்கநகர் வாழச் சடகோபன் தண்டமிழ் தூல் வாழக் கடல்குழிந்த மன்னுலகம் வாழ மணவாளமா முனியே! இன்னுமொரு நூற்றாண்டிற்கும்" என்று அந்தாள் தொடங்கிக் காருள்ளளவும் கடல் நீருள்ளளவும் வேதமுள்ளளவும் வேதகீதனுள்ளளவும் முச்சந்தியும் மூவுலகும் வாழ்த்தியே நிற்குங் படியான வாய்ப்பு விளைந்திருக்கையினால் இவ்வாசிரியரின் பரமபத யாத்ரா ஸ்ருத்தாந்தம் முதலியஸற்றை எழுதாது நிறுத்திக்கொண்டபடி.

மாமுனிகள் இவ்விநூதமேலேயே நித்த ஹீநித்ய மங்களமாக ஸேவை ஸாதிப்பதான ஆத்மவஸாயம் அடியேனுக்குத் திண்ணம் பெற்றுள்ளது.

தம்மாழ்வார் தம்முடைய பெருமையை உதுவளில் மாமணி மாடம் உண்ணுஞ் சோறு பருகுநீர் முதலான திருவாய்மொழிகளில் தாமே வெளியிட்டுக் கொண்டவாறுபோல, மாமுனிகளும் ஆர்த்திப் பிரபந்தத்தில் ஒரு பாசுரத்தினால் தமது பெருமைகளைத் தாமே அருளிச் செய்முடிபடியாயிற்று. எதற்காக? நம்போவ்வார் அநுதினமும் அநுஸந்தித்து உய்வதற்காக; அந்தப் பாசுரமே பக்தர்களுக்கு நித்யாநுஸந்தேயமாகக் கடவது; அதாவது:—

“தென்னாங்குள் சீரஞ்சுகிணக்கப் பெற்றோம்
தேவனுறை திருப்பதியே யிருப்பாகப் பெற்றோம்
மன்னியசாமரன் கலையுணவாகப் பெற்றோம்
மதுரகவி சொற்படியே சீரையாகப் பெற்றோம்
முன்னவரம் தங்குரவர் மொழிகளுள்பெ பெற்றோம்
முழுது நமக்கவை பெழுது போக்காகப் பெற்றோம்
பின்னை யொன்று தனிசெஞ்சு பேரமற் பெற்றோம்
சீராயினுக்கம் பொருமையின்பப் பெருமையும் பெற்றோமே”

மணவாளமா முனிகளின் முக்கியமான வைபவங்களெல்லாம் இப்பாசுரத்தில் அடங்கியுள்ளன வென்று கண்டுகொள்வது.....

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

மூகாஞ்சீ. பிரதிவாதி பயங்கம் அண்ணங்கராசாரியரெழுதிய

மணவாள மாமுனிகள் வைபவம்

முற்றுப்பெற்றது.

ஸ்ரீலோகாசார்ய வேதாந்தாசார்ய

ஸிந்தாந்த ஸாமரஸ்யம்

[illegible][illegible]

இலவணம்மாடகவே நறுமயிர்ந்த நிலாறுத்திற்கும் ஒரு நிழல்கொழுமினது. ஸரவேசவரீஸப ஸ்ரவது சேதந்நுக்குப் பெறு?

சேதநிபப் பெறுவது ஸாவேசவாஸக்யப் பேறு" என்னும் விசேஷண
யில் "சேதநிப" பெறுவதுதான் ஸாவேசவாஸக்யப் பேறு" என்று திஷ்
காஷிபதுண்டே, இதுதான் அக்கத் தீரவுகோலாம். எம்பெருமா
னுடைய கருபை ஸம்மததுமா? நிஹேதுகமா? ப்ரபத்தி உபாயமா?
அதிகாரி விசேஷணமா? இத்தயத் விசேஷணத்த தனிப்பாதி செய்ய
வேண்டிய ஆவச்யகத்தைவிடில், "சேதநிப" பெறுவது கர்வாஸக்யத்
தான் புருஷார்த்தம்" என்று திரபாதமாகத் தேறிவட்டால் பகவத்
கருபா நிஹேதுகத்வமும் ப்ரபத்தியுபாயத்த மும்மற்றும் தன்னடையே
தேற்றற்கும், இம்முன்று அந்யகங்களிளும் ப்ரீலோகாசாயாதிகளின்
ஸித்தாத்தம் வேறென்றும் ப்ரீதம் வேதாக்ந்தேரினாஸக்யம் ஸித்தாத்தம்
வேறென்றும் இக்காலத்து ஒருவதப்பிரிவு (இப்பொருதுற்ருண்டாக)
ப்ரதாரம் செய்யத் தலைப்பட்டனர் இஃது உண்மைக்கு மிகவும்
மாறுபாது. அடியேனுடைய தூக்களில் தலிளர்களென்று பெயர்ப்ப
பெற்றவர்களின் கொள்கையாம் இவை இவற்றை தேசிகனுடைய
ஸித்தாத்தமாகக் கூறுவதற்கு அநுபாத்தமும் அவகாசமில்லை. இதை
தாம் ஒருதலையாக நின்று உபாதித்தாத்தத்தேசிக திவ்யஸலித்தி
களைக் கொண்டே உபபாதிக்கக்கடவோம். இந்த உபபாதனம்
இன்றாகச் செய்வதன்று. நமது பகவத்களில் ஏறியுள்ளதே இது.
இத்த ஸித்தாத்தத்தில் ஸாமாயகவும் ஸம்மேஷபமாயகவும் உணர்ந்திருக்க
படி. ப்ரீலோகாசாய ஸித்தாத்தம்து என்பதில் தலிளர்களுக்கும்
ஸிஸம்வாதமில்லாமையாலே அவ்வாசாயகருடைய ப்ரீஸலித்தகளை
யெடுத்துக்கூட்டி தூக்கலிஷு செய்யத் தீனத்தொன்றோம் ப்ரீதேசிக
திவ்யஸலித்திகளையும், அவற்றுக்கு ஏதமமான ஸர்வஸம்ப்ரதரித்த
பாபாணங்கொடியுமே காட்டி, தேசிகஸக்திதகங்கலம் தலிளர்களின்
கொள்கைகளாகும் ஸித்தாத்தத்தமும் கிடையாதென்றது முதலித்தபு
படுகிறது.

ஸ்வாகதஸ்ஸீகாச பகவதஸ்ஸீகாசபகவத

தவயமென்கிற மகத்தரத்தைதான் சீராம் ஸ்ரீமத்தாராயண
சாணென சரணம் ப்ரபதியே * என்று எம்பெருமான் திருவடிகளை நாம்
பற்றுவதாகவுள்ளது இதை யடிவயற்றிப் புகழ்வதெனவடிவையன்
உள்ளடிக் கீழமர்ந்து புகழ்க்கேனெ * என்றும் * அகிலரது அத்தியததிச்
சரணய! திவ்யபாதமுதல் சரணம் பரதயே * என்றும் ஆழவாசகமும்
ஆசாரியர்களும் அருளிச்செய்த உணர்ச்சியும் சில பாசாங்களைப்போ

கலோகங்கியோ விதாயம் எடுத்துக்காட்டவேண்டுமா? யாரும் எம் பெருமான் தாம் ஸ்ரீராமதேவதையகாஷ்டத் திருமுலம் வேறுவிதமாகக் காண்பதில்லை; ஆகவே ஸ்ரீராமதேவதையகாஷ்டத் திருமுலம் பரததேவதையகாஷ்டத் திருமுலம் ஒத்திருப்பதாகச் சொல்லுவதானது அஸங்கதமான வார்த்தை—என்பா தலின்.

இந்த விஷயத்தில் தெளிவு எப்போது பிறக்குமென்றால், நம்மைப் பெறுவது எப்போது என்பதே? எப்போது என்பது பெறுவது கமக்குப் போது? என்று விசாரித்து முடிவுகூட்டுவோதுதான் பிறக்கும். தேசிகள் தாம் அவதரித்தவிட மாகிய தருக்கங்காவில் ஸ்ரீராமதேவதையகாஷ்டத் திருமுலம் வேறுவிதமாகக் காண்பதில்லை; ஆகவே ஸ்ரீராமதேவதையகாஷ்டத் திருமுலம் பரததேவதையகாஷ்டத் திருமுலம் ஒத்திருப்பதாகச் சொல்லுவதானது அஸங்கதமான வார்த்தை—என்பா தலின்.

“கலோகங்கியோ விதாயம் எடுத்துக்காட்டவேண்டுமா?”

எனவென்று கேட்டபொழுதுதான் அப்போது,

ஸ்ரீராமதேவதையகாஷ்டத் திருமுலம் பரததேவதையகாஷ்டத் திருமுலம் ஒத்திருப்பதாகச் சொல்லுவதானது அஸங்கதமான வார்த்தை—என்பா தலின்.

“கலோகங்கியோ விதாயம் எடுத்துக்காட்டவேண்டுமா?”

என்பது அந்த கலோகம். கீழே நிதியுள்ளவர்கள் கீழே நடந்து செல்வாக்கு உள்ளே நிதியுள்ளவர்கள் தெரியாதபொழுது, இந்த கலோகத்தை [இந்த கலோகத்தையென்று என்ன? தேசிகனுடைய ஏதே கலோகத்தையு] என்று சொல்லுகிறார்கள் என்று சொல்லுவதே, விரிவிலையுண்டே? நிதியை காண வேண்டும்கூடாடுகிறேன். இது நிதியைகாண கலோகம். கீழே பார்ப்பது பரததேவதையகாஷ்டத் திருமுலம் பரததேவதையகாஷ்டத் திருமுலம் ஒத்திருப்பதாகச் சொல்லுவதானது அஸங்கதமான வார்த்தை—என்பா தலின்.

ஸுஹ்ருத்தம் செய்யுமத்தைத் தேவீர் எட்டு நூல்கள், விழுத்களை யும் வாரீப பிடியாகப் பிடிக்கக்கூறாடி எட்டு முதல் ப்ரஸங்கபிஹா ரார்த்தமாகச் சில வியாஜயகளை ஸ்யமேவ எடுத்திடுக்கொள்வதை சாஸ்திர முகத்தினால்கிறோம். இதை தேசிகன் ரமபநஸோபா னத்திலே நன்கு காட்டியிருக்கிறார். அதன் ஆரம்பத்தில், 'ஸேவ்யே எழுதீ யுள்ள வாக்கியங்கள் இவை:—

“அனைத்துலகுமுடைய அரவந்தலோசனத்தைத் தீர்த்ததனையும் விடாதே அநுபவிக்கப் ப்ராப்தரான ஷோதாந்நர் வதாத்யஸித்யா கர்மாதி ப்ரவாஸத்திலாபுத்தி க்ஷாமேத விரகற்று அநாமநுகின்ற படியைக் கண்டருளின பரகாதணி ஸ்வ ப்ரமசேஷிகளே நானக் கைகொடுத்து இவர்களைப்பெருக்க இடம்பாத்து அந்நொத யாத்நுச்சிக ஆறுஷங்கித பராஸங்கிக ஸாமாந்யபுத்திமூல ஸுந்தக விசேஷங்களை வ்யாஜமாகக்கொண்டு விசேஷ க்ரமகாமபர்ணா அந்வேஷ ஆபி முக்கிய ஸாத்விக ஸமபாஷணதிகளை யு ர்நாத்தீ” இதுயாதிகள். இவை கிடக்க, ப்ரக்ருதச்சலோகத்தில் க்ஸலேநைவ கல்பமம் அபேதசம் அவேஷமாண: * என்றதை ஆழ்ந்து தோக்கவேண்டாம்; மேலெழு தோக்கினாலும போதும். பத்ததிராமேஸ்வர நான் என்னவென்றால்,

ஸ்கந்தை - தானேவே, கல்பமம் கல்பித்துக்கொண்ட, அபேதம்—வ்யாஜவிசேஷத்தை, அவேஷமாண — தானேவித்தவனாய்.

இப்படியெல்லாம் தேசிகன் சொல்லவைத்த தானது உண்மையில் மீ வசனபூஷணத்தில்—

“என்னொருந் சொன்னைய என்னொருந் சொன்னான் என்னடி யான சொக்கினான் எங்கள் விடாபதத் தீர்த்து, என்னொருந் எங்கொருவன் எழில்கொண்டுநொத யாத்நுச்சிக விசேஷமாண ஏறிட்டு எழுதிகொண்டிருக்கிற ப்ரமசேஷிகளே நானக் கைகொடுத்து இவர்களைப்பெருக்க இடம்பாத்து அந்நொத யாத்நுச்சிக ஆறுஷங்கித பராஸங்கிக ஸாமாந்யபுத்திமூல ஸுந்தக விசேஷங்களை வ்யாஜமாகக்கொண்டு விசேஷ க்ரமகாமபர்ணா அந்வேஷ ஆபி முக்கிய ஸாத்விக ஸமபாஷணதிகளை யு ர்நாத்தீ” இதுயாதிகள்.

என்கிற ஸ்ரீஸுலக்திராமபகவதாஸநிதத சித்திராபாஸனமேவ்யாபதத் ஸ்யமரவேண்டா எம்மெவெடுத்திடுக்கட்டிய ஸ்வேதாபூஷண ஸ்ரீஸுலக்தி களில் காணும் பொருள் க்ஸலேநைவ கல்பமம் அவேஷமாண: *

என்கிற இந்த சீலோகத்தில் கண்ணாடியோபோல் அப்படியே நிரதி
பலிக்கவில்லையா? இதெல்லாம் சநிதமதம் பற்றா வரும் பரசமஸா
வாதம் என்று கண்ணாழிக்க கொண்டுமா?

இதற்கு கோஷம் போக்கல்வாறு. அப்படியானதே தப்பூதம்
தவறாமே முடிந்தது. * அப்படியானதே தவறாமே தவறாமே தவறாமே
கிரியாபதம் கிரியாபதம் கிரியாபதம் கிரியாபதம் கிரியாபதம் கிரியாபதம்
காட்டித்தரவில்லையா? * இது வினாவுடனாக வாய்விடைகிளர்ந்து
என்ற திருவடையார். அப்போது எழுந்திருந்தவருமேயோ?
சாஸ்திரத்தந்தையர் சீலித உள்நாடு நிரிபுடைய மனத்திற்குக் கீழ்.
மொழிமாற்றியவர்களுக்கும் கெட்டியாக நினைவு என்று கைவாய்க்கி
யிராதே கூடவிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். உங்களை! * என்று இவன்
கதறுவது அப்போதுவரும் அப்போதுவரும் அப்போதுவரும் அப்போதுவரும்
என்று அவன் தந்திரம் துருவகம் * அப்போதுவரும் அப்போதுவரும்
தையன்றே தவிர என்னதான் * அப்போதுவரும் அப்போதுவரும்
தேசிகள்.

உபதிக்ஷகமானது. * அப்போதுவரும் அப்போதுவரும் அப்போதுவரும்
உபத்வா ஊதந்தி * வம் * என்றது. இதில் [அப்போதுவரும்] என்று
உபதிக்ஷகமானது. * அப்போதுவரும் அப்போதுவரும் அப்போதுவரும்
காரி * அப்போதுவரும் அப்போதுவரும் அப்போதுவரும் அப்போதுவரும்
என்றது. * அப்போதுவரும் அப்போதுவரும் அப்போதுவரும் அப்போதுவரும்
இவ்வுருத்தியானது. * அப்போதுவரும் அப்போதுவரும் அப்போதுவரும்
வெற்றிக்கொடி நாட்டியது. * அப்போதுவரும் அப்போதுவரும் அப்போதுவரும்
என்கிற ஸூத்திரம் இவ்வுருத்தியானது. * அப்போதுவரும் அப்போதுவரும்
கிடைப்பதென்கிறதே. * அப்போதுவரும் அப்போதுவரும் அப்போதுவரும்
இவ்வுருத்தியானது. * அப்போதுவரும் அப்போதுவரும் அப்போதுவரும்
அடியில் * அப்போதுவரும் அப்போதுவரும் அப்போதுவரும் அப்போதுவரும்
செய்த நிரிபுடைய தமஸ்யமி. * அப்போதுவரும் அப்போதுவரும் அப்போதுவரும்
ஊதந்தி. * அப்போதுவரும் அப்போதுவரும் அப்போதுவரும் அப்போதுவரும்
என்று உருத்தியானது. * அப்போதுவரும் அப்போதுவரும் அப்போதுவரும்
பட்டவர். * இவ்வுருத்தியானது. * அப்போதுவரும் அப்போதுவரும் அப்போதுவரும்
எதற்காக வருந்தியெய்தியது. * அப்போதுவரும் அப்போதுவரும் அப்போதுவரும்
வாக்கியத்தின் சீலித உள்நாடு நிரிபுடைய மனத்திற்குக் கீழ்.
மறபாக்கியசாலிகள்.

என்று ஆழ்வானரின் செய்ததை யடி யொற்றி கேசிக்ஷும் *ஸ்வாமி ஸ்வசேஷம் ஸ்வவரம் ஸ்வபரத்வேத நிப்பரம, ஸ்வதத்த ஸ்வதியா ஸ்வார்த்தம் ஸ்வஸ்மத த்யஸ்யதி மம ஸ்வயம் * என்று நியாஸதச கத்திச சொன்னார் இதில் ஸ்வசத்தத்தை எத்தனை தடவை ப்ரயோ கத்திருக்கிறான் என்று எண்ணிட பார்க்கவேண்டும் இதில் பூர்வார்த்த மிருக்கட்டும். உத்தார்த்தத்தை உற்று நோக்கவேண்டும் "ஸ்வதத் தயா தியா" எல்லாவுமே எளிதாக "ஸ்வதத்த ஸ்வதியா" என்று சொல்லியிருப்பதை பேரகராதிக்குரியே * மருவத்தொழும மனமே தத்தாயக * என்று முதலாம். முயல்கொடுத்த மனம் தொழுமனம் நித்தே அமுலா மா ப்ரத்தபடியால் அனைத்த தனித்து, தொழுநகக் காசுபதியதொருவா கத்தருவின * மட்டெருமாள் அவ்வருளிச் செயலை யடி யெ ட், கேசிக் பேசியிருக்க, இந்தச் சடைநயாதாக்கு என் சொல்லுவது? மனம் ப்ரோது செய்கின்றவர்த்தை

நியாம ஸத்தியம் ஸுத்தித் * இராம் கேவல எக்ஷீசோபாயத்வ பரத்யாகக் கதா வர மனதடியு, உடனே *ஸ்வடிருதுக்தியம ருந்தேச என்றுதையும் *கீட பதம் ஸுநகரீ ணர் * என்றுதையும் தனித்தனியே ஆழ்க்கு பார்க்கவேண்டா வா? பரதத யென்கிற வஸ்து தேறும்போதே தன்னிடத்தில் உபாயத்தவத்தை அறுவளவும் ஸவ்றியாமலே தேறுவது னால்வென்றுதவத்தினை கத்தென்கிறது வெட்டொன்று துண்டிதண்டாகச் சொல்லியுள்ளதன்றோ?

சாஸ்த்ரங்களில் ஒன்று விதிக்கப்படமுமானால் அது ஸாதனமாக இருந்தே தீரென்றுத், ஸாதனமாக எட்டாததை சாஸ்த்ரம் விதியா தென்றும், விதிவிடாமானதற்கு காதததவம் அநிவாரணமென்றும், சமக்சீலாகத்தில் *மாமேகா சாண? வதஜக என்று விதிக்கப்பட்டிருக் கின்ற பார்த்திக் படிய உபாயத்வம் இல்லாமற் போகமென்றும் சலீ சயதிப்பதுண்டு; இந்த சகையை நியாஸதிலகத்தில் தேசிகனே வேறற அறிந்து பொகட்டிக்கொழு; எங்கெனையெனில், *வேறுநர் வைதே விமசே பஜநவத் இதாத், கிந்து அநுஷ்டானகாலே வேதயஸ் த்வந்து ப்ரேதா ஸ்வக இரம்ஸதா யதா ருந்யாநபேஷகா என்று கையிலவரு நெல்லிக்கனியாகக் காட்டியிருக்கிறார் தத்துவத்தை. இதன் கருத்து யாதெனில்; பரததியானது விதிக்கப்பட்டிருப்பதனால் பக்திபோலே இதுவும் உபாயமென்று சொல்லக்கூடியதாயிருந்தாலும் இங்கு

யனுரவதற்கு உதிக்மலர்கூறாத நிகரவையான பிராட்டியைப் புரஸ் கரிக்கவேண்டியது அவசியமாகிறது—அவையே தேசிகனைப்போல் ஒவ்வோராசாரியரும் அருளிச்செய்து வைத்துள்ளார். எங்களாழ்வா னுடைய ஸ்ரீஸக்திக்கு முன்னே பட்டமுடைய ஸ்ரீகுணரத்தகோச ப்ரஸரித்தமையும் உத ஹரித்திருக்கிறார். 'ஆறாச ச பிதேவ த்வத்பரோபாத் இத்யாசாய உபதா ததெ நம: உதி' என்று. இவ் வளவோடும் நிர்நிலி; உடனே "வளம் அடங்கியுடமே தாம் புரஸ் கிருதம் பகவதிகமநமசி தந்தாதந்தோதகதம் துஸ்ஸதம் ஸ்யாத்" என்று மெழுகியிருக்கிறார். இதன் பொருள்—அண்டதானுள் எம்மென்றா னுடைய சீற்றத்தையாற்றுகிறது பிராட்டியைப் புரஸ்கரித்து சாஸ்திரங் களையேணுமென்று இவையாவதாழ்வியர் ஆகையிது சாஸ்திரங் களில் பிராட்டியைப் புரஸ்கரித்த மென்றால், அந்நாயக்க வேணு மென்று கூறியிருப்பது பொருத்தம் என்பது—என்க. இவ்வென்று போதும் பிராட்டி வடிவத்தில் தேசிகன், தாந்தத்தையுணர்.

இகே இத்திக்ரகா (கிறே சொன்ன) உ அஸ்தி கமாத்தா பலதே பதயெள க்ருத்தம்வயம் சிவ: தகாஹத் வரணம் காலே ஸத்துஷுண மநக், மே உவா ருப கா ரகாய தேசிகனிட்டிருக்கிறார். இத்த காரிகையானது பரகிருதவஷத்தால் தோ ஹம் ஸகலவந்தே ஹய்களையும் வேறுக்கவட்டது. பிராட்டியை இத்தகைய இரண்டு க்ருதமயங்களைத் திருவுள்ளம் ஹரியே ஹாரகந்தாச் சந்தேயா ந ஹயர ஸித்த லோசக..... இத்யாதியை உருவாசெய்து, நானே சதுச்சிலோகி பாஷயத்தில் திகமனம் செய்ந்ருக்கிற தேசிகன்.

மீண்டும் ஸாரமாகச் சொல்லுகிறேன்—அவ்விடத்து பாஷ யத்தில் "நமமோஷபரதவம் பகவத வவேநி ஸர்வத்ர ஸ்தாயிதம்" என்று தேசிகன் உத்கோஷித்த ஆசையையையப் பரிஹரிக்கும்படித்து "மோஷபரதே பகவதி கு ஸ்சுஷிஹம் கடகத்யா ஏஷா திஷ் தீதி ஸர்வ ஸம்மதம்" என்பதழகியி ஸ்ரீபவமட, மீத உவாஹ போதுமே. இதற்கு அடுத்த வாக்யமட, "பர ம் ஸ்ரீபவ பதாந ஸங்கல்பஸ்து பகவத: ஸவஸ்யவஸ வர் ஸித்திரவஸ வர் இதி உதாரணம் பவது" என்பதாம். பரமணஸாகர பரமகமலம், மதககம் பரமண பரிசுதந்நிவகலகமம் ஆசாயோ பதாநஸ ரகிவஸ வித்தாந்தப் பொருள் விவரியாதே "யதாபரமணம் பவது" என்றது ஏன் என்கிற

ஸ்ரீ தேவாலயங்களும்-ஸ்த்ஸம்பரதாயவிஜயமும்

— ஸ்ரீமத் வரவரமுனிஸம்பரதாயத்தின் தன்னேற்றம் —

திவ்ய தேசங்களான விஷ்ணுவாலயங்களெல்லாம் அநாதிகாலமாக ஸ்ரீவரவர முனி ஸம்பரதாயமாகவே விளங்குவதென்ற வெண்பதில் யார்க்கும் விவாதமிராது. சோழநாட்டில் ஈழநாடு நாலகு அல்லது ஐந்தாறு, நந்தாட்டில் ஒன்று, தொண்டை நாட்டில் தூண்டு மூன்று, ஆகப் பத்தெட்டு ஸ்தலங்கள் தள்ளி மற்ற சிதம்பரங்களெல்லாம் தென் கரையாகவே விளங்கி வருகின்றன. ~~ஐங்குல~~ ஈங்குல நாட்டில் திவ்ய தேசங்கள் ஸம்பரதாயத்தில் வா கலைய க்கு, டட்டல் வெண்பதிலும் யார்க்கும் எத்தேஷமிராது. சோழநாட்டில் கண்டியுறையார் தர்ஸை மாமணிக் கோயிலையும் தென்கரையாக ஸேஸித்தவர்கள் நாடாக்கும் பல்லாயிரவர் உளர். அடியேனுடைய கால் ஸேஸித்தவன். இவை வடகரையாக மாறினது அற்புது வரலாறுகளுக்கு மேல் இராது. திருச்சுட்டத்தை திருவயித்தீர்புரம் திருவெவ்வாயூர் முதலிய திருப்பதிகள் மாறுபட்டு 50, 55 ஆண்டுகட்கு மேலே ஆய்விட்ட தென்று வட கரையார்களே சொல்லுகிறார்கள். எப்படியானாலும் கி. பி. பத்தொன்பதாவது நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில்தான் இப்படி தேவாலயங்களில் திருமண்களாய் மாறுபட ஆரம்பிக்கப்பட்டது அனேக ஆதாரங்களால் ஊர்ஜிதமான விஷயம்.

நமது ஸ்ரீ வைஷ்ணவஸம்பரதாயத்தில் ஆழவார்களும் ஆசாரியர்களும் முக்கியமானவர்கள் இவ்வாழ்வாராசாரியர்களின் அவதார ஸ்தலங்களில் ஒன்று தப்பாமல் எல்லாம் தொகலஸ்தானங்களாகவே நாடாக்கும் விளங்கிவருகின்றன. அந்த அறையையும் கீழே குறிக்கமாகக் காட்டுகிறேன்:—

(ஆழவர்கள்)

1. பேயங்கையாழ்வார்
2. பூதத்தாழ்வார்
3. பேயாழ்வார்
4. திருமழையாழ்வார்

(அவதாரஸ்தலங்கள்)

- ஸ்ரீகிருஷ்ணத்தாழ்வாரின் திருச்சுட்டையூர் என்னிதி
திருக்கடவுறூர் என்னிதி
மயிலம் பேரூர் என்னிதி
திருமயிலம் பேரூர் என்னிதி

5. தம்மாழ்வார்	திருக்குருகர் ஸன்னிதி
6. மதுரகவிகள	திருக்கோணூர் ஸன்னிதி
7. குலசேகரபுறவர்	(அவதாரஸ்தலம் ஒரு கலையார்க்கும் அநீனமாக இல்லை)
8. பெரியாழ்வார்	ஸ்ரீ விஸ்வீபுத்தூர் ஸன்னிதி
9. தொண்டரடிப் பொடியாழ்வார்	திருமண்டங்குடி ஸன்னிதி
10. திருப்பாணுழவர்	உறையூர் நாரீரியார் ஸன்னிதி
11. திருமயகையாழ்வார்	திருவாணி திருநகரி ஸன்னிதி

ஆக ஆழ்வார்களின் அவதார ஸ்தலங்கள் யாவும் தென்கலை ஸ்தலங்களாக விளங்கிவருவதோடு இவற்றில் வேறு கலையின் ஸம்பந்தம் விவாதவிஷயமாகக்கூட இல்லை என்பது அனைவருமறிந்ததே.

இனி ஆசாரியர்களின் அவதார ஸ்தலங்களைப்பற்றித் தெரிவிக்கிறேன். சில ஆசாரியர்களின் அவதார ஸ்தலங்கள் அப்ரஸ்திதங்களும் விசேஷ வையவயில்லாதவைகளு மாதலால் அவை விடப் படுகின்றன. ஆனால் அவை வேறுகலையாருடைய அநீனமல்லவேயல்ல என்பது மாதிரம் ஞாபகத்திலிருக்கவேண்டும்.

1. சீமந்தாதமுனிகள்	காட்டுமன்னூர் ஸன்னிதி
2. ஆனந்தந்தர்	ஷு
3. திருக்கச்சிதம்பிகள்	புளிகுந்தவல்லி
4. எம்பெருமானார் (உடையவர்)	ஸ்ரீபெருப்புத்தூர் ஸன்னிதி
5. எம்பார்	மழலைமங்கலம் ஸன்னிதி
6. ஆழ்வான்	கூடமன்னிதி
7. முதலியாண்டான்	மாதேயப் பெருமாங்கோவில்
8. பட்டர்	திருவரங்கம் பெரியகோயில்
9. நஞ்சீயர்	திருநாராயணபுரம்
10. பிள்ளைகோசாரியர்	திருவரங்கம் பெரியகோயில்
11. திருவாய்மொழிப்பிள்ளை	குந்தீநகரம் ஸன்னிதி
12. மணவாளமூலிகள்	ஆழ்வாசுதிருநகரி

இவ்வாசாரியர்கள் தவிர மற்ற ஆசாரியர்களுக்கு அவரவர்களின் அவதார ஸ்தலங்களில் ஸன்னிதி வையவங்கள் இருப்பதாகத் தெரியாமையாலே அவற்றைப்பற்றி இங்கு ப்ரஸ்தாவிக்கவில்லை.

ஸ்ரீமத் வேதாந்த தேசிகர் ஸன்னிதி ஸ்ஷயமாகத் தெரிவிக்கவேண்டிய வற்றை மேலே தெரிவிக்கின்றோன்.

எம்பெருமானுள் தொங்கி ஆசாரிய பதம்பரையானது இரண்டு வாய்பாகப் பிசியலுற்றது. ஆழ்வான், முதலியாண்டான் எம்பர், பட்டர்—என்று நாம் இயற்கை தெரிவித்த அசாரியர்கள் ஒருவருபடைச் சேர்த்தவர்கள். மற்றொரு வகுப்பைச் சேர்ந்த ஆசாரியர்களுக்கு அவதாரஸ்தலங்களில் அரிசை வசேஷத்துபாடாகத் தெரிபெட்டிய. இதர ஸன்னிதிகளிலும் அவ்வாசாரியர்களுக்குப் ப்ரதி-ப்ரதிதிகள் இரூபமாகத் தெரியப்பட்டிய. ஆகவே அநாதியைப்பற்றி இய்த எழுத வேண்டியதொன்றுமிட்டியென நினைக்கிறோம்.

ஆசாரியவகுப்பில் பூக்கியதாகவொன்று தெரிவிக்க வேண்டியது முண்டு; அவர்களின் அவதார ஸ்தலங்களெல்லாம் தென்கலை ஸ்தலங்களாகவே நான்குமே ஸ்ளங்குமின்றனவென்று மரத்தியோஷம்நிகழே, அவர்களின் ஸத்தத்தியில் தோன்றனவர்கள் என்கிற காரணத்தினால் தத்ஸாந்தியாகம் கூர்க்கு ஸ்ரீரக்கம் முதலான ஸம்பாஸித்த தீவ்யபேசங்களில் விசேஷ மரியாதைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அந்த மரியாதைகளைத் தொன்று தொட்டு அபுபந்தது வரகின்ற ஆசாரியபுருஷர்கள் பலரும் நான்குமே தென்கலையாகவே ஸ்ளங்கி வரகிருக்கென்பது ப்ரத்யஸூகம். ஸ்ரீரக்கத்தில் இன்று தேர்ந் ஒருவரால் ஏற்படுத்த முடியாதபடிக்கும் "பிரபந்தஜிய தீவ்யபூது ப்ரத்ததம் அபிபாதத்தம்" என்று தேசமெல்லாம் கொண்டுமும்படிக்கும் எம்பெருமானுருடைய தீவ்யபேசவொத்தம உள்க்கிவருகின்ற ஆசாரியபுருஷ மரியாதைகளை நாம் எடுத்தக்கட்ட வேண்டாதே ப்ரத்யஸூகத்திற் வலகத்திற்கு இங்கு விசிய வேணுமே?

ஸ்ரீரக்கியைப்பற்றியும் சிறிது தெரிவிக்கிறோம். ஸன்னிதிகளின் கைங்கர்ய தீவ்யாறுத்திற்கென்றே ஆங்காங்குமே எத்பாதிகளாக ஸ்ளங்கி வருகின்ற பதிகள் யவரும தென்கலையாகவே. வானாமலை ஜீயர், திருக்கூறுக்குடி ஜீயர், ஸ்ரீரக்கநாயகன ஜீயர், எம்பெருமானுள் ஜீயர், திருமலை ஜீயர், அழகியண்ணாவன ஜீயர், திருவானைத்துச்சேல ஜீயர், பதினாறு ஜீயர் என்றியவனே வழங்கிவரும் பதவர்களெல்லாரும் தீவ்யபேசயோகங்குமே ஸ்ரீரக்கத்திற்காகவே தீவ்யமனப்பற்றவர்கள். இய்யடி இதரகலையின் ஸத்ததி பரீபாலனத்திற்கென்று ஒரு பதியும்

தியமிக்கப்பட்டிருக்கவில்லை யென்பது ப்ரத்யக்ஷம். அன்னவர்கள் வாழ்விடமெல்லாம் ஆற்றங்கரையோரமாகவேயிருக்குமாதலால் ஆச்ரம தர்ம பரிபாலனர்த்தமாக அவர்கள் ஸந்தியஸ்த்தி இரு முப்பொழுதே தம் பாமைகாந்திகளாக விளங்கிவருவது ஒருவிதமான பெருமையாகும். ப்ரக்ருதத்தில் தீவ்பதேச பரிபாலனமே விஷயமாதலால் இந்தப் பெருமையை யடைந்த ஜீவர்கள் தென்கலையார்களே. “பதியே பரஸித் தொழும் தொண்டர்தமக்குக் கதியே என்றும், உகண்டியூரங்கம் மெய்யம் கச்சிபேர்மல்லையென்று மண்டி னுரூபயலல்லால் மறையார்க்கு உய்யலாமே” என்றும், உலங்கடைத்தலை யிருந்துவாழும் சோம்பரையுக்கத்திரோலும் குழிபுலையாகத்தானே என்றும் ஆழ்வார்கள் பேசின பெருமையையும், “செங்கல் பொடிக்கூற வெண்பல் தலத்தவர்தங்கள் திருக்கோயில் சக்கிதவார் கொகின்று” என்று ஆண்டாளுடைய மங்களாசாஸனத்தையும் பெற்றவர்கள் ஆவர்களேயென்று தெரிவித்துக்கொண்ட மேலே குறித்த ஆண்டான் பாசரத்திற்குள்ள நிர்வாஹங்களில் ஆதுவமொன்று.

கோயில், ஸ்ரீ லிபத்தூர், ஆழ்வார்திருமகரி, திருக்குறுங்குடி முதலிய தீவ்பதேசங்களில் ஸ்ரீ ஸ்ரீ நந்தாழ்விதிகள் காலமதொடங்கி அரைபெரென்று திடமிக்கப்பட்டுள்ளாருடைய திருவம்சஸ்திகளும் தென்கலையே.

ஸ்ரீமத் வேதாந்ததேசிகனுடைய திருவடதார ஸ்தலத்தைப் பற்றிக் தெரிவிப்போம். ஸ்ரீரங்கத்தில் நாச்சியார் ஸந்தித்தியெதிரில் விளங்குகின்ற ஸ்ரீதேசிகள் ஸந்திதி நாளைக்கும் எப்படி தென்கலைத் திருமண்காப்பு தீமறதின்றதோ, அப்படியே விளக்கொளி தேசிகள் ஸந்திதியும் கி. லி 1574-ஆம் ஸ்ரீ வரை தென்கலைத் திருமண்காப்புடன விளங்கி நின்றது.

காஞ்சீபுரத்தில் மஹாவ்யாபகராகவும் ஸ்ரீதேவராஜஸ்வாமியேவஸ்வாஸ தர்மகர்த்தாவாகவெழுந்தருளியிருந்த திருப்புகழியப்பாஸ்வாமியென்று ஸுபரஸ்த்தரான உவே, ஸ்ரீ கிருஷ்ணதாதாசாரியர் ஸ்வாமி 1574-ஆம் வருஷத்தில் செங்கற்பட்டு ஜாயெண்டு மேஜலிண்ட்ரேட் கோர்ட்டில் ஒரு கிரிமினல் தாவாஸில் பிரதிவாதியாக எழுந்தருளும்படி நேரிட்டது விளக்கொளி தேசிகள் என்னிதி முன்னணியில் விளங்கா தின்றிருந்த புராதன காரைக்கட்டிடமான தென்கலைத் திருமண்காப்பைச்

சில வடகலையார்கள் இடித்துவிட்டு, அங்கொன்று ஸ்பக்கலெக்டர் மிஸ்டர் குரும்துரை முன்னிலையில் தொடுக்கப்பட்டிருந்த தாலாவில் ஒரு திருப்புகழி ஸ்வாமியும் ஒரு எதிர்ப்பாக உருந்தார் அந்த தாலாவின் தம்பர் 72. அதில் ஒரு திருப்புகழி ஸ்வாமி கொடுத்த வாக்குமூலம் அப்படியே அச்சாகி வெளிவந்திருக்கிறது. 18-9-1874ல் ஒரு ஸ்வாமி கொடுத்த அந்த ஸ்டேட்மெண்டில் விளங்குகின்ற வாக்கங்கள் எாவன :

"வினக்கோவி தேசிகள் என்னிறி வாவில் தென்கிலைத் திருமண்தான் இருந்தது ..... ஆறு பதந்திந்த மூன் தான் வெளியுர் போயிருந்த போது யாரோ வடகலையார் அந்த யிடித்தவிட்டதாக தென்கிலைபல தேன்..... அந்த தேசிகள் என்னிறிதுங்குட தென்கலையார்களே தென்கிலை மந்திரம் சொல்லியே தீயயாபுத்த ஸ்வமியை வகுத்தார்கள். அங்கு வடகலையார் வடகலை மந்திரம் சொல்லியாக் காணும்" . . . . .

இதுதான் திருப்புகழி ஸ்வாமியின் ஸ்டேட்மெண்டு.

இதனால் வேதாந்த தேசிகனுடைய அவதார உதலமும் புராதனமாகத் தென்கலையாடு நடுக்கொன்பது நஸ்ஸத்தேஜமமாக விளங்கும். வடகலைத் திருமண்ப்ரவேசத்திற்குப் பரஸ்கீத்ய மிலலாத திருவல்லிக் கேணி, திருவந்தாறு, பரப்பருபுதூர் முதலான விடங்களில் தாளைக் கும் ஸ்ரீதேசிகள் தென்கலைத் திருமண்காடபுடனே திகழ்கின்றமை ப்ரஸித்தமதலாலும், அந்த வடகலையாலே இக்காலத்தவர்கள் நூதனமாக ஆங்காங்கு மூல முடுக்குகளில் வேறு தேசிகள் என்னித்களைக் கட்டுவித்து ஸ்வேசனசயாக ஏதோ செய்துகொண்டு வருகிறார்கள்.

தேசிகவிலக்குமளம்:—ஏதக்காலையபத்து நிஷ தேசங்களில் என்னித்களுக்கு வெளி உலங்களிலே தேசிகளுக்குத் தாயை கொவிட்கட்டி வழிபாடுகள் செய்துவருகிறார்களோ அதை அறியாதவர்கள் இதுவாதம் உருவாகுமா என்று நாம் கேட்கின்றபோதும் இத்தகைய காரியங்கள் என்னதற்கு ஆங்காங்கு ஆரம்பிக்கப்பட்டனவோ, அந்த மக்கள் சிறிது முற்பட்ட வருடங்களில் கன் இவர்கள் தேசிகளேடு உறுகொண்டாடத் தொடங்கினவார்களோ பத அறுதியிடுவதில் உறுதியில்லை. ....

கார்யகரமேயன்று, அவன் திருவுள்ளத்திவிரக்கமே கார்யகரம்; அது நம்முடைய ஆகிஞ்சத்யமும் அநந்யகதித்வமுமடியாக விளையக் கூடியது; ஆகிஞ்சத்யத்துக்கு எதிராக அதிகப்ரவநுத்திகளைக் காட்டி ஜேனாசுகில் நாம் ஏதோ உபாயாநுஷ்டானம் செய்கின்றோமாகத் திருவுள்ளம் பற்றி எம்பெருமான் கைவாங்க நிகழேதும், அப்படி அவன் உதாரணை னுக்கென்று நாம் அவகாசம் கொடுக்கலாகுது.

உபாயாநுஷ்டானங்கள் செய்யும்படி அவனே சாஸ்த்ரங்களில் விதித்திருக்கும்பாது அவற்றை யதேதஷ்டமாக நாம் செய்தாலென்ன? செய்யவேண்டியதுதானே என்று பிறர் நினைக்கலாம். தென்னாசார்யர்கள் அங்ஙனம் நினைப்பவர்களல்ல * தெற்காட்டி நீக்குதியோ? * என்று நம்மாழ்வார் ஒருஞ்செய்தபடி, தன்னையிட்டு நீக்குவதற்காக (நம்மை நன்கு சொதிப்பதற்காக) அவன் கார்டின லழிகளிலே நாம் கிடந்து துவளலாகாது; * காம் பறத்துகூசினரத்து உன் கடைத்தலை மிருந்து வாழுஞ் சோமபரை யுகத்திப்போலும் குழமுனலரங்கத்தானே * என்று தொண்டிபுட்டியை யாழ்வாரஞ்சி செய்தபடி திண்ணிதான அத்யலஸாயங் கொண்டிருந்ததே உற்றது—என்கிற உறுதி தென்னாசார்யர்களின் கருவிலேயே ஊடக்கிடப்படலாகும்.

நம்பினாயினுடைய தீவ்ய ஸூக்தங்கள் எல்ல இரண்டொன்றை இங்கெடுத்துக்காட்டி இவ்வியங்குகளை நெஞ்சின் பதியவைக்கின்றேன். திருவாய்மொழியில் * பத்துடைபடியவர்க் கெளரியவன் பிறர்களுக்கும் அரிய கீர்த்தகன் * என்றவிடத்து கூட்டில்—

"நம் முடையவர்கள் எம்மெ றுமானேயே உபாயமாகப் பற்றுகிறீர்கள், அல்லாதார் அசேதநக்ரியாகலாபங்களைப் பற்றுகிறுபோலேயேறே துரீயோதனை நீகை * என்றுள்ளது.

இதனால் நம்முடையவர்களபடியும் அல்லாதார்படியும் அறியத்தக்கது. மேலே அந்தப் பதிகத்திற்கு அடுத்த பதிகத்திலே (1—4—7) * என் பிழைத்தான் திருவடியின் தகவிலுக்கு * என்றவிடத்து கூட்டில்—

"தேவரீர் க்ருபைக்குத் தண்ணீர் துநம்பாக ஏதேனும் ப்ரதஸிணை நமஸ்காராதிகள் பண்ணிற்றுண்டோவென்று நம்பினீர் யருளிச் செய்யுமபடி."—என்றுள்ளது.

இந்த ஸ்ரீஸூக்தியை நன்கு விமர்சிக்கவேண்டும். எம்பெருமானிடத்தில் தூதுவாடுகிற ப்ரகராணம் இது. என்னதப்ப செய்துவிட்டதாக உபேஷித்திருக்கிறீரென்று கேளுங்கோ என்று இங்கே மூலமுள்ளது. 'நாங்கள் ஏதேனும் ப்ரதக்ஷிண நமஸ்காராதிகள் செய்துவிட்டதாக எண்ணி உபேஷித்திருக்கிறீராவென்று கேளுங்கோள்' என்பதாக நம்பிள்ளை விவரணம் செய்தருளினர். இதனால் ப்ரதக்ஷிண நமஸ்காராதிகள் செய்வது எம்பெருமானுடைய க்ருபைக்கு ப்ரதிபந்தகம் என்று ஸ்பஷ்டமாக விளங்குகின்றது. இப்படி யருளிச் செய்திருக்கிற நம்பிள்ளை பகவத் ஸந்நிதியில் ப்ரதக்ஷிண நமஸ்காராதிகள் செய்திருக்கமாட்டாரா? செய்தல் என்னால் இதை யாரேனும் நம்பமுடியுமா? அது சாஸ்த்ரரீத தந்தானாகுமா? எதற்காக இங்ஙனே நம்பிள்ளை யருளிச் செய்தார்? என்று விவேகிகள் விமர்சிக்கவேண்டுமன்றோ? விமர்சித்தால், அதிகப்ரஸ்ருத்தி அவத்யமென்றதாகத் தெரும்.

சிறிய திருமடலில் "செங்குறிஞ்சித் தாரார் நறுமாலைச் சாத்தற்குத் தான் பின்னும் நேராதனவொன்று நேர்ந்தான்" என்றுள்ளது, இங்கு மூலத்தின் மேல் அர்த்தமென்ன வென்றால், செங்குறிஞ்சி மாலையை அணிவின்ற 'சாஸ்தா' என்கிற தேவதாந்தரத்தைநோக்கி ஓர் அஞ்சலியும் பண்ணிவிட்டான் என்பதாம். 'ஒன்று நேர்ந்தான்' என்ற மூலத்திற்கு ஓர் அஞ்சலி செய்தாளுென்று அர்த்தம். இங்கே "தான் பின்னும் நேராதன வொன்று நேர்ந்தான்" என்ற சொற்களையை நோக்கிப் பெரியவாச்சான்பிள்ளை என்ன வியாக்கியானம் செய்தருளியிருக்கிறு ரென்றால்;

"(தான்) வகுத்த விஷயத்திலே ஓர் அஞ்சலி பண்ணினால் அது ஸாதனத்தில் அந்வயிக்கில் செய்வதென்? என்றிருக்கக்கடவ தான்"

என்று அருளிச்செய்துள்ளார்.

இந்த ஸ்ரீஸூக்தியோடுஞ் சேர்த்து முன்னேகாட்டிய நம்பிள்ளை ஸ்ரீஸூக்திக்கு அர்த்தம் செய்யுமளவில் தென்னாசாரியர்களின் திருவுள்ளம் புலப்படும். உபாயகோடியில் எள்ளளவும் அந்வயியாமல் ஸ்வரூபத்தளவிலே நிற்கும்படி சில செய்வதே உற்றது; எதையேனும் அதிகப்படியாகச்செய்தால் அது உபாயகோடியிலே அந்வயித்து ஆகிஞ் சந்யத்தைக் குலைத்து எம்பெருமானுடைய திருவருளுக்கு இடைபூறுக

நிற்குங்கொல்! என்கிற அதிசங்கை இவர்களுக்கு உள்ளதென்னுமிடம் விளங்காநின்றது.

இதன்மேல் பிறர் பலவகையான ஆனேஷங்களைக்கொண்டு புகுத்தக்கூடும். அவற்றுக்கு ஸமாதானங்களும் பலவுள்ளன. ஆனால் அந்தப் பரபஞ்சனங்களுக்கு இடமளிக்கும் நூல் இதுவன்று. ஆழ்வார்களின் ஸ்ரீஸூக்திகளுக்குக் காப்பாக ஆளவந்தார் உடையவர் ஆழ்வான் பட்டர் முதலானார் ஒருமிடமாக அருளிச்செய்து போந்த அரித்த விசேஷம் அறிவிக்கப்பட்டதத்தனை.

எந்த விஷயத்திலும் சாஸ்திரங்கள் ஒரு வழியையே காட்ட மாட்டா; பல வழிகளையும் காட்டி நிற்கும்; ஒவ்வொரு அதிகாரிகள் ஒவ்வொரு வழியைப் பற்றி நிற்பது ஸ்ஹஜம். ... ..

பகவத் கீதையில் (10-10.) "தேஷாம் ஸுததயுக்தாநாம் பஜதாம் ப்ரீதிபூர்வகம், ததாமி புத்தியோகம் தம் யேந மாம் உபயசந்தி தே." என்ற சுலோகத்தில் சங்கரபாஷ்யத்தில் "ப்ரீதிபூர்வகம் பஜதாம்" என்று அந்வயம் காட்டப்பட்டது ஸ்வாமிபாஷ்யத்தில் (ப்ரீதிபூர்வகம் ததாமி) என்று மேலோடே அந்வயம் காட்டப்பட்டது. சங்கராசாரியர் காட்டின யோஜனையில் ஏதாவது தவறு நினைக்கமுடியுமோ? என்னில் முடியாது. ஸ்வாம் எதற்காக வேறு யோஜனை காட்டினாரென்று விமர்சிக்கவேண்டாமா? தேசிகள் விமர்சித்தார், சைவ பெருக எழுதினார். என்ன எழுதினார்? "ப்ரீதி பூர்வக மித்யஸ்ய பஜநாத்வயே ப்ரயோஜநம் மந்தம்" என்று சங்கராசார்ய யோஜனையில் குறைகாட்டி விட்டு "ததாமீத்யநேந அந்வயே மஹத்தப்ரயோஜனம் அஸ்தி" என்றார்; அந்த மஹத்தான ப்ரயோஜனம் இன்னதென்பதை "ப்ரமோதாரத்வாதி பகவத்குண கணப்ரகாசநேந" என்கிற ஸ்ரீஸூக்தியால் விளக்கியருளினார். இங்கு விஷயம் புரிந்ததா? எம்பெருமானை நாம் நிரதிசய கல்யாண குணநிதியாகக் கொள்ளுமவர்கள் அவனுடைய திருக் குணத்திற்கு ஏற்றம் விளங்கும் வகையை நாம் ஆதரிக்கக் கடமைபட்டிருக்கிறோம். இதுதான் தென்னாசார்ய எடுத்தாந்த ஸாரமென்று இவ்வளவோடு நிற்கிறோம்.

ஸ்ரீ: உபஸம்ஹார விஜ்ஞாபனம்

உபயஸம்ப்ரதாயஸ்தீகங்களும் ஆகரித்துப்போருகிற அரித்தங்
களில் பலபலவாசிகள் இருந்தாலும், முக்கியமாகப் பிள்ளை லோகாசாரி
யரும் மணவாளமாமுனிகளும் முன்னோர் மொழிந்த முறைதப்பாமல்
கேட்டுப் பின்னோர்ந்து பேசியருளின பொருள்களில் தலையானது எது
வென்றால், *காம்பறத் தலைசிறரத்து* என்று திருமாலையிலருளிச்செய்த
படி சேததன் தலையில் யாதொன்று மிருக்கத்தகாதென்பதே; உபாயா
றுஷ்டானம் என்று வாய்திறப்பதுங்கூட ஸ்வரூபமிருத்தம் என்பதே.
இதை ஸ்ரீமத் திகமாந்ததேசிகன் ஸர்வாத்மநா தமுனியே தாம் அரித்த
நிர்ணயங்கள் செய்தருளியிருக்கிறுரென்பதைப் பரக்க நிரூபித்தாயிற்று.
தேசிக ஸம்பந்தத்தை இடையில் ஆவாஹனம் செய்துகொண்டுள்ள
நவீனர்கள் நிச்சலும் சிந்தைசெய்யவேண்டிய ஸ்ரீஸூக்திகள் இவை;
தேசிகருளிச்செய்ததும் ஸாரசாஸ்த்ரமென்று இவர்கள் கொண்டாடு
வதுமான ரஹஸ்யத்ரயஸாரத்தில் சரமஸ்லோகாதிகாரத்தில் *மாமேகம்
சரணம் வ்ரஜ* என்றவிடத்து ஏகபதார்த்த விவரணம் செய்
தருளுகையில் அருளிச்செய்துள்ள ஸ்ரீஸூக்திகளினவை—

* கர்த்தா சாஸ்த்ரார்த்தவத்த்வாத் * என்கிறபடியே ஜீவனுக்கு
கர்த்துத்வம் ப்ராமாணிகமே யாகிலும் இது பராதீனமுமாய் அல்ப
விஷயமுமாய் ப்ரதிஹதி யோக்யமுமா யிருக்குமாகையால் இவன்
தான் உபாயாறுஷ்டாநம் பண்ணிற்றும் *வரத! தவ கலு ப்ரஸாதாத்
ருதே சரணமதி வசோபி மே நோதியாத் * என்று சொல்லுகிற
படியே அவன் கடாக்கிடடியாக வருகையால் அவனாலே ப்ரேரித
னாய், அவன் ஸஹகரியாதபோது நீட்ட முட்டக்கமாட்டாதே அவன்
கொடுத்த கரணங்களைப் பரங்களைக் கொண்டு அவன் காட்டின ஷபா
யத்தை அவன் துணைசெய்ய அனுஷ்டித்து அவனால் கொடுக்கப்
படுகிற பலத்துக்கு சாதகம்போலே அண்ணாந்திருக்கிறவினை
ஸ்வாதீந ஸர்வவிஷய அப்ரதிஹதகர்த்துத்வ முடையவனோடே
துல்யமாக இரண்டாம் ஸித்தோபாயமாக வெண்ணுகை விவேகி
யான முமுகுஷுவுக்கு உசிதமன்று—என்று ஏக சப்தத்தாலே சொல்
வ்ருகியிற்று * (மறுபடியும் பத்துவரி கடந்து மேலும் ஸாதிக்
கிருர்) — “என்னுணர்வினுள்ளே யிருத்தினேன் அதுவுமவனதின்

னருளே யென்றும் * இசைவித் தென்னையுன் தாளினைக் கீழிருத்து
மம்மானே யென்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே உபாய பூதனான அவன்
செய்விக்கச் செய்கிற வ்யாஜமாதரத்தை அவனோடொக்க உபாய
மாக வெண்ணுகை உசிதமன்றென்று ஏக சப்தத்துக்கு தாத்பர்யம்"

பேர்க்கவும் பேராதலையான இந்த பங்கீதிகளின் அர்த்தமறிவதற்கு ஏதே
னும் வியாக்கியானம்வேணுமோ? ஸ்ரீமத் இஞ்சிமேட்டழகியசிங்கர்போல்
வார் வியாக்கியானமும் செய்தருளியுள்ளார்கள். * அபிநிவேச வசீக்ருத
சேதஸாம் பஹுவிதாமபி ஸம்பவதி ப்ரமஃ என்று விமதர்கள் திறத்தில்
ஆளவந்தார் அருளிச்செய்தார். ப்ரக்ருதவிஷயத்தில் நவீனர்களுக்கு
ப்ரமமிருப்பதாகச் சொல்லப்போகாது. வீணான பிடிவாதமத்தனை.
அதனை விலக்கி ஆர்ஜவத்துடன் உபயாசார்ய ஸூகீதிகளையெல்லாம்
நோக்குமவர்கள் பிள்ளை லோகாசாரியரையும் மணவாளமாமுனிசனையும்
தேசிகனுக்கும் மேலாகப் போற்றக் கடமைப்பட்டவர்கள். இதி ஸர்வம்
ஸ மஞ்ஜஸம்,

அடியேன் செய்யும் விண்ணப்பம்

பிள்ளை லோகாசாரியர்,
வேதாந்த தேசிகன், மணவாள
மாமுனிசன் ஆகிய மூவரும்
அருளிச்செய்த தீவ்ய க்ரந்தங்
களை யெல்லாம் பலகால் பரி
சீலனை செய்து அடியேன் திரு
பிக்கும் அர்த்த விசேஷங்கள்
இப் புத்தகத்தில் ஸாரமாகவும்
சுருக்கமாகவும் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றை என்னு
வடமொழி நூல்களிலும் வருகு
மொழி நூல்களிலும் விரிவாக
விளக்கியுள்ளேன். ப்ராமாணிக்
களான ப்ராஜ்ஞர்கள் கண்டு
உகந்து வருகிறார்கள். ... *

— தழைக்கவின்பத்தலைப்பெய்
தெங்குந்தழைக்கவே. —